

John 12

ASVh with Comments

Summary. This chapter has shown to all humans that the beloved Son of God has come not only for His people but for the gentiles as well; all the Father's will is complete by the action of the cross of the Holy Son. **John 12:1, 9-11.** Jesus in Bethany before His last Passover. The Lord Jesus came to Bethany before His crucifixion, where Lazarus was. The miracle work that happened to Lazarus convinced many hearts to believe in the beloved Son of God, and because of that, the chief priests wanted to kill Lazarus as well.

บทสรุป ในบทนี้ได้แสดงแก่มนุษย์ทั้งหมดนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มายังโลกไม่ใช่เพียงสำหรับประชาชนของพระองค์แต่สำหรับคนนอกด้วยเช่นกัน พระประสงค์ของพระบิดาจะสมบูรณ์โดยการกระทำบนกางเขนของพระบุตรศักดิ์สิทธิ์ **ยอห์น 12:1, 9-11** พระเยซูที่เบธานีก่อนเทศกาลปัสกาสุดท้ายของพระองค์ พระเยซูเจ้าได้มาที่เบธานีก่อนการตรึงบนกางเขนของพระองค์ ที่ซึ่งลาซาลัสได้อยู่ งานมหัศจรรย์ได้เกิดขึ้นกับลาซาลัสได้ทำให้ใจหลายใจได้เชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และเพราะเหตุนั้น มหาปุโรหิตต้องการฆ่าลาซาลัสด้วยเช่นกัน

John 12:2-8. The anointing of the Lord Jesus by Mary. John brings up the anointing event of the Lord Jesus in this chapter to tell us about Mary and her family and to let us know that the Lord has already been anointed before His death on the cross; His body has already been prepared for burial. However, Mary's anointing occurred earlier, sometime before the Lord Jesus rose Lazarus from the dead.

ยอห์น 12:2-8 การเจิมของพระเยซูเจ้าโดยมารีย์ ยอห์นเสนอเหตุการณ์การเจิมของพระเยซูเจ้าในบทนี้เพื่อบอกเราเกี่ยวกับมารีย์และครอบครัวของเธอและให้เราทราบว่าพระเยซูเจ้าได้รับการเจิมก่อนการสิ้นพระชนม์ของพระองค์บนกางเขน ร่างของพระองค์ได้รับการเตรียมสำหรับการฝัง อย่างไรก็ตาม การเจิมของมารีย์ได้เกิดขึ้นล่วงหน้าก่อนที่พระเยซูเจ้าได้ปลุกลาซาลัสจากความตาย

John 12:12-19. The triumphal entry of the Lord Jesus in Jerusalem. In this section, we witness the work of the Holy Spirit in people's hearts. A great multitude of people feel the same way in their hearts and glorify the beloved Son of God coming into Jerusalem and accept the beloved Son of God as their Savior and King; all this can happen only by the work of the Holy Spirit.

ยอห์น 12:12-19 การเสด็จเข้าในเยรูซาเล็มอย่างชัยชนะของพระเยซูเจ้า ในส่วนนี้ เราเห็นพยานถึงงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในใจของประชาชนฝูงชนรู้สึกทางเดียวกันในใจของพวกเขาและบูชาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามาสู่ยังเยรูซาเล็มและยอมรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและกษัตริย์ของพวกเขา ทั้งหมดนี้เพียงสามารถเกิดขึ้นได้โดยงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

John 12:20-22. Some Greeks wish to see the Lord Jesus. This event marks a sign between the Father and the beloved Son of God; the gentiles themselves wished to meet the Lord Jesus, and this event happening also alerted the beloved Son of God that His time was close by to depart from the earth.

ยอห์น 12:20-22 คนกรีกบางคนต้องการพบพระเยซู เหตุการณ์นี้เป็นสัญญาณระหว่างพระบิดาและพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า คนนอกพวกเขาเองต้องการพบพระเยซูเจ้า และเหตุการณ์นี้ด้วยกันที่เกิดขึ้นได้เตือนพระบุตรสุดที่รักของเจ้านั้นว่าเวลาแห่งการจากโลกนี้ของพระองค์ใกล้เข้ามา

John 12:23-36. The Son of Man must be lifted up. In this section, the Lord Jesus said that He must be glorified on the cross; through His words and actions, He glorifies the Father in front of the public. Also, the Father Himself responded to the Lord Jesus out from heaven, and has declared the beloved Son of God to the humans, and has shown to all humans who the beloved Son of God truly is and how much the Father has been pleased by the beloved Son of God's actions.

ยอห์น 12:23-36 บุตรมนุษย์ต้องถูกยกขึ้น ในส่วนนี้ พระเยซูเจ้านั้นบอกว่าพระศิโรนของพระองค์ต้องถูกยกขึ้นบนกางเขน โดยพระคำและการกระทำของพระองค์ พระองค์เทิดทูนพระเกียรติของพระบิดาต่อสาธารณชน ด้วยกัน พระบิดาพระองค์เองได้ตอบต่อพระเยซูเจ้าจากสวรรค์ และได้ประกาศพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต่อมนุษย์ และได้แสดงแก่มนุษย์ทั้งหมดว่าโดยจริงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือใครและพระบิดามีความพอใจมากเพียงใดโดยการกระทำของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

John 12:37-43. The unbelief of the people. The prophecy of Isaiah 6:10 about the Lord's people that He has blinded their eyes and hardened their hearts is fulfilled because of their unbelief that the Lord Jesus is the Son of God. Therefore, the Lord has blinded their eyes and hardened their heart so they do not sin while Jesus is among them on earth and might have a chance to repent after His resurrection.

ยอห์น 12:37-43 ความไม่เชื่อของประชาชน คำพยากรณ์ของอิสยาห์ 6:10 นั้นเกี่ยวกับประชาชนของพระเจ้าว่าพระองค์ได้ปิดตาของพวกเขาและทำใจของพวกเขาให้แข็งกระด้างได้สำเร็จเพราะความไม่เชื่อของพวกเขา นั่นว่าพระเยซูเจ้าคือพระบุตรของพระเจ้า เพียงสิ่งนั้น พระเจ้าได้ปิดตาของพวกเขาและทำให้ใจของพวกเขาแข็งกระด้างดังนั้นพวกเขาได้ไม่ทำบาปในขณะที่พระเยซูอยู่ระหว่างพวกเขาบนโลกและอาจมีโอกาสกลับตัวหลังการฟื้นคืนชีพของพระองค์

John 12:44-50. Jesus came to earth to save the world. The Father, the Son Jesus, and the Holy Spirit are Three but One in the Father. Yet, the beloved Son of God always puts the Father in front of Him, and He listens and obeys the Father's will. Therefore, if you believe in the beloved Son of God, you believe not only in the word of the beloved Son of God but also that He has been sent by the Father to the earth to save us.

ยอห์น 12:44-50 พระเยซูได้มาบนโลกเพื่อช่วยโลกให้รอด พระบิดา พระบุตรพระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสามแต่เป็นหนึ่งเดียวกันในพระบิดา ยังคง พระบุตรสุดท้ายที่รักของพระเจ้าตลอดเวลายกพระบิดาไว้เบื้องหน้าของพระองค์ และพระองค์ฟังและเชื่อฟังพระประสงค์ของพระบิดา เพียงสิ่งนั้น ถ้าคุณเชื่อในพระบุตรสุดท้ายที่รักของพระเจ้า คุณเชื่อไม่ใช่เพียงในพระคำของพระบุตรสุดท้ายที่รักของพระเจ้าแต่นั่นด้วยกับพระองค์ได้ถูกส่งมายังโดยพระบิดาเพื่อให้พวกเขาได้รอด

¹ **Jesus** therefore, six days before the Passover came to Bethany, where Lazarus was, whom **Jesus** raised **out** from the dead.

¹ **พระเยซู** เพียงนั้น หกวันก่อนเทศกาลปัสกาได้มายังเบธานี ที่ซึ่งลาซาลัสได้อยู่ ผู้ซึ่ง **พระเยซู** ได้ไปจากความตาย

Comments 12:1. “Jesus therefore, six days before the Passover came to Bethany.” The “six days before Passover” means that the coming of the Lord Jesus to Bethany most likely happened on a Saturday, as the Passover started the following Friday evening at sundown.

ความเห็น 12:1 “พระเยซูเพียงนั้น หกวันก่อนเทศกาลปัสกาได้มายังเบธานี” “หกวันก่อนเทศกาลปัสกา” นั้นหมายถึงการมาของพระเยซูยังเบธานีอย่างมากเกิดขึ้นวันเสาร์ ตามที่ปัสกาได้เริ่มพระอาทิตย์ตกเย็นวันศุกร์

Because the Gospel of Luke is an orderly account, we can use the Gospel of Luke as a timely guideline. Based on Luke 1:3, the Gospel of Luke presents the most orderly account of the Gospel events; however, there are many time gaps within the gospel of Luke as well. For example, analyzing Luke 7:17-36, we can conclude that the anointing of Mary took place after the time when John the Baptist sent two of his disciples to Jesus (See Luke 7:19-20) and during the time when Jesus was performing many healings; at that time many people were repenting and coming to Him.

เพราะว่าพระหนังสือของลูกาคือการเกิดที่เป็นระเบียบ เราสามารถใช้พระหนังสือของลูกาเป็นแนวทางได้ทันทีที่ ขึ้นอยู่กับลูกา 1:3 พระหนังสือของลูกาได้เสนอการเกิดที่เป็นระเบียบมากตามบัญญัติที่เป็นระเบียบของเหตุการณ์ของพระหนังสือ อย่างไรก็ตามในที่นี่มีช่วงเวลาว่างระหว่างเวลาหลายที่ในพระหนังสือของลูกาด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น วิเคราะห์ลูกา 7:17-36 เราสามารถสรุปนั้นได้ว่า การเจิมของมารีย์ได้เกิดขึ้นหลังจากเวลาเมื่อยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้ส่งสาวกสองคนของท่านมายังพระเยซู (มองลูกา 7:19-20) และระยะเวลาเมื่อพระเยซูได้ทำการรักษาหลายอย่าง ยังคงเวลานั้นคนหลายคนได้กลับตัวและมายังพระองค์

Furthermore, based on the order of the events presented in the Gospel of Luke, the anointing of the Lord Jesus by Mary occurred sometime before the Crucifixion Passover and before Lazarus' death (See John 11:1-4). Also, based on Luke 10:38-42, the Lord Jesus had further interaction with this family. However, the Gospels of Matthew, Mark, and John introduce the anointing of Mary before the crucifixion of the Lord Jesus (before the Passover feast) not to present it as an orderly event to the Passover leading to the crucifixion but to show that the Lord Jesus was already anointed for His burial and that He already predicted His death and resurrection sometime before it actually happened.

นอกจากนี้ ตามลำดับเหตุการณ์ที่นำเสนอในพระหนังสือของลูกา การเจิมพระเยซูเจ้าโดยมารีย์เกิดขึ้นล่วงหน้าก่อนเทศกาลปัสกาตรังบนทางเขนและก่อนการตายของลาซาซัส(มอญยอห์น11:1-4) ด้วยกัน ตามที่ลูกา10:38-42 พระเยซูเจ้าได้มีการติดต่อกับครอบครัวนี้มาก่อน อย่างไรก็ตาม พระหนังสือของมัทธิว มาระโก และยอห์นได้เสนอแนะการเจิมของมารีย์ก่อนการตรึงบนทางเขนของพระเยซูเจ้า(ก่อนงานเทศกาลปัสกา)ไม่ได้เสนอมันตามลำดับเหตุการณ์ของปัสกาที่นำไปสู่การตรึงบนทางเขนแต่ได้แสดงนั้นว่าพระเยซูเจ้าได้รับการเจิมแล้วสำหรับการถูกฝังของพระองค์และนั่นคือพระองค์ได้บอกล่วงหน้าถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์และล่วงหน้าก่อนการฟื้นคืนชีพนั้นที่ได้เกิดขึ้น

For the anointing of the Lord Jesus by Mary, see also Luke Comments 7:36-38; specifically, the anointing of the head of Jesus happened before the anointing of the feet of Jesus, which was also according to the tradition. So, when the woman anointed the Lord on His head, she showed the high respect she has towards the Son of God, but when she anointed His feet with her ointment and wiped His feet with her hair, she accepted the sins of her life and begged for mercy.

สำหรับการเจิมของพระเยซูเจ้าโดยมารีย์ ด้วยกันมองความเห็นลูกา7:36-38 โดยเฉพาะ การเจิมศีรษะของพระเยซูเจ้าได้เกิดขึ้นก่อนการเจิมเท้าของพระเยซูเจ้า ซึ่งด้วยกันเนื่องด้วยตามประเพณี ดังนั้น เมื่อผู้หญิงได้เจิมเท้าของพระองค์ด้วยน้ำมันหอมและเช็ดเท้าของพระองค์ด้วยผมของเธอ เธอได้ยอมรับบาปของชีวิตของเธอและอ้อนวอนขอสำหรับพระเมตตา

Then, Matthew 26:6-13 events are not in a timely order as related to Mathew 26:1-5 events, and Mark 14:3-9 events are not in a timely order as related to Mark 14:1-2 events. So, each Gospel has its own purpose, presenting its own independent purpose in the Lord's Passover story.

แล้ว เหตุการณ์ในมัทธิว26:6-13 นั้นไม่ได้เป็นตามลำดับเวลาตามเหตุการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ของมัทธิว26:1-5 และเหตุการณ์ของมาระโก14:3-9 นั้นไม่เป็นไปตามลำดับเวลาที่เกิดขึ้นของเกี่ยวกับเหตุการณ์ของมาระโก14:1-2 ดังนั้น พระหนังสือแต่ละเล่มมีจุดประสงค์ของมันเอง นำเสนอวัตถุประสงค์ที่เป็นอิสระของตัวเองในเรื่องเทศกาลปัสกาของพระเจ้า

Furthermore, in John's Gospel, verses 1 to 12, we are given only the context of Bethany, which applies to the events, but not an orderly timeline of events. The events the Holy Spirit gives to a writer to put down in a Gospel follow a purpose but are not necessarily presented in a timely order because, for God, all things happened already in front of His eyes.

นอกจากนี้ ในพระหนังสือของยอห์น ข้อเขียน1ถึง12 เราได้รับเฉพาะบริบทของเบธานี ซึ่งใช้กับเหตุการณ์ แต่ไม่ได้เป็นไปตามลำดับของเหตุการณ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เหตุการณ์แก่ผู้เขียนเพื่อเขียนลงในพระหนังสือติดตามจุดประสงค์แต่ไม่จำเป็นที่จะเสนอตามลำดับเวลาเพราะ สำหรับพระเจ้า ทุกสิ่งได้เกิดขึ้นแล้วต่อตาของพระองค์

² Therefore, they made **Him** a supper in that place; and Martha was serving; and Lazarus was one of them reclining with **Him**.

² ดังนั้น พวกเขาทำอาหารเย็นถวายต่อ **พระองค์** ในที่นั้น และมาทราได้รับใช้อยู่ และลาซาซัสเป็นผู้หนึ่งที่ได้เอนกายอยู่กับ **พระองค์**

Comments 12:2. This verse tells all humans that the beloved Son of God has spent time with people that not only loved Him but put trust in Him as well, and this family is one of the examples people should follow.

ความเห็น12:2 ข้อเขียนนี้บอกแก่มนุษย์ทั้งหมดนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ใช้เวลาอยู่กับประชาชนนั้นที่ไม่เพียงได้รักพระองค์แต่มีความวางใจในพระองค์ด้วยเช่นกัน และครอบครัวนี้คือหนึ่งของตัวเองที่ประชาชนควรติดตาม

In this verse, "in that place," based on Luke 7:36-40, refers to Simon the Pharisee's house. While the Lord was in Bethany, Mary followed the Lord Jesus from the house of Simon the Leper, where she anointed the Lord's head, to the house of Simon the Pharisee, where she anointed the Lord's feet. Martha and Lazarus heard that the Lord was in Bethany, so they went to join Him at the supper at Simon the Pharisee's house, where Martha helped with the serving, and Lazarus reclined at the table with the Lord.

ในข้อเขียนนี้ "ในที่นั้น" ขึ้นอยู่กับลูกา7:36-40 เกี่ยวกับบ้านของไซมอนคนฟาริสีที่มีโรคเรื้อน ในขณะที่พระเจ้าอยู่ที่เบธานี มารีย์ได้ติดตามพระเยซูเจ้าจากบ้านของไซมอนคนที่มีโรคเรื้อน ที่ซึ่งเธอได้เจิมศีรษะของพระเจ้า ที่บ้านของไซมอนคนฟาริสี ที่ซึ่งเธอได้เจิมเท้าของพระเจ้า มาทราและลาซาซัสได้ยินว่าพระเจ้าอยู่ที่เบธานี ดังนั้นพวกเขาได้ไปร่วมอาหารเย็นกับพระองค์ที่บ้านของไซมอนคนฟาริสี ที่ซึ่งมาทราได้ช่วยด้วยการรับใช้ และลาซาซัสได้เอนกายที่โต๊ะกับพระเจ้า

“Therefore, they made Him a supper in that place.” The time they made a supper for Him in that place is different from the “six days before the Passover” time in verse 1. The context of being in Bethany applies to both verses 1 and 2, but each verse presents a different human time. Specifically, the time of verse 2 happened before the time of verse 1. When verse 2 says, “therefore, they made Him a supper in that place,” the conjunction “therefore” only tells that the supper they made was in Bethany, but it does not mean at the same time as the time of verse 1, and the word “in that place” presents the Bethany as the context of the events.

“ ดังนั้น พวกเขาทำอาหารเย็นถวายต่อพระองค์ในที่นี่ ” เวลาที่พวกเขาได้ทำอาหารเย็นสำหรับพระองค์ในที่นี่คือแตกต่างไปจาก “หกวันก่อนเทศกาลปัสกา” เวลาในข้อเขียนที่ 1 และ 2 แต่ข้อเขียนแต่ละข้อได้เสนอจากเวลาแตกต่างของมนุษย์ โดยเฉพาะ เวลาของข้อเขียน 2 ได้เกิดขึ้นก่อนเวลาของข้อเขียน 1 เมื่อข้อเขียน 2 บอกว่า “พวกเขาทำอาหารเย็นถวายต่อพระองค์ในที่นี่” คำเชื่อมต่อ “ ดังนั้น ” นั้นเพียงบอกว่าการที่พวกเขาได้ทำนั้นอยู่ที่เบธานี แต่มันไม่ได้หมายความว่าเวลาเดียวกันกับข้อเขียน 1 และคำว่า “ในที่นี่” เสนอว่าเบธานีเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์

The events described in John 12:2-8 happened at the time given in the Gospel of Luke 7:36-38, which is some time before this Passover event and before Lazarus’ death.

เหตุการณ์ที่ได้บอกในยอห์น 12:2-8 ได้เกิดขึ้นเวลาที่ได้ให้ในพระหนังสือของลูกา 7:36-38 ซึ่งคือบางเวลาก่อนเทศกาลปัสกาและก่อนการตายของลาซาลัส

Here there is a time gap between verses 1 and 2 and reverse order of events. John brings the story of the anointing of the Lord Jesus here to remind the readers that Jesus was already anointed for His burial. What happened at this moment has shown clearly to all humans that the beloved Son of God has known before time what will happen to His body; that His human body will not remain on earth for anyone to prepare it as humans will receive (preparation); His human body will return to the Father. Jesus’ body could not be prepared using humans’ customs because His body must remain intact (See Matthew Comments 27:58-60).

ที่นี้คือช่วงว่างของเวลาระหว่างข้อเขียน 1 และข้อเขียน 2 และย้อนลำดับเหตุการณ์ ยอห์นนำเรื่องของการเจิมของพระเยซูเจ้ามาในที่นี้เพื่อย้ำเตือนผู้อ่านนั้นว่าพระเยซูได้รับการเจิมแล้วสำหรับงานศพของพระองค์ อะไรที่เกิดขึ้นในเวลานี้ได้แสดงชัดแก่มนุษย์ทั้งหมดนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รู้ว่าอะไรได้เกิดขึ้นกับร่างของพระองค์ นั้นว่าร่างมนุษย์ของพระองค์จะไม่คงอยู่บนโลกสำหรับผู้ใดเพื่อเตรียมมันดังที่มนุษย์จะรับ (การเตรียม) ร่างมนุษย์ของพระองค์จะกลับไปยังพระบิดา ร่างของพระเยซูไม่สามารถมีการเตรียมโดยใช้ธรรมเนียมประเพณีของมนุษย์เพราะร่างของพระองค์ต้องคงอยู่เช่นเดิม (มองความเห็นมถวิ 27:58-60)

In this gospel, verse 1 links timely with verse 9, and verses 2 to 8 link timely with Luke 7:36-38. Furthermore, Jesus’ body could not be anointed during the Passover festival; the anointing cannot be done during the Passover time.

ในพระหนังสือนี้ ข้อเขียน 1 เชื่อมโยงกับข้อเขียน 9 และข้อเขียน 2 ถึง 8 เชื่อมโยงในเวลากับลูกา 7:36-38

นอกจากนี้ ร่างของพระเยซูไม่สามารถรับการเจิมในระหว่างเทศกาลปัสกา การเจิมไม่สามารถทำได้ในระหว่างเวลาของปัสกา

During that time to prepare the body, they must cut open the body to remove the internals. However, those things cannot be done for the beloved Son of God’s body because He will have risen in that body. Therefore, the marks on His body have only the nails pierced, and the chest pierced from the soldier; His body has not been opened up for treatment. By tradition, in that time, they stuffed the body with spices, but for the beloved Son of God, His body must be clean, so no one did any tradition (cutting) on His body; they only wrapped it in a linen cloth (See Matthew Comments 27:58-60) with spices on the body not inside the body (see John 19:38-42).

ระหว่างเวลานั้นการเตรียมร่าง พวกเขาต้องผ่าเปิดร่างเอาเครื่องในออก อย่างไรก็ตาม สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถทำได้สำหรับร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพราะพระองค์จะฟื้นคืนชีพในร่างนั้น ดังนั้น รอยบนร่างของพระองค์มีเพียงรอยตะปู และอกที่ถูกแทงจากทหาร ร่างของพระองค์มิได้ถูกเปิดออกสำหรับเตรียมตามประเพณี ในเวลานั้น พวกเขาใช้ร่างด้วยเครื่องเทศ แต่สำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ร่างของพระองค์ต้องสะอาด ดังนั้นไม่สิ่งใดของประเพณี (ตัด) บนร่างของพระองค์ พวกเขาใช้เพียงพันร่างในผ้าลินิน (มองมถวิความเห็น 27:58-60) ด้วยเครื่องเทศบนร่างไม่ใ้ภายในร่าง (มองยอห์น 19:38-42)

Cutting the body that way needs more extended time, but the Lord’s body was not prepared that way; the spices have been put only outside the body; they did not put spices inside the body of the Lord. Therefore,

the Lord's body has not been touched that way; the faithful one has wrapped His body in cloth only and did not have much time to prepare internally.

ตัดร่างวิธีนั้นต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้น แต่ร่างของพระเจ้าไม่ได้ถูกเตรียมทางนั้น เครื่องเทศได้ถูกวางไว้เพียงข้างนอกของร่าง พวกเขาไม่ได้ใส่เครื่องเทศภายในร่างของพระเจ้า

ดังนั้น ร่างของพระเจ้าไม่ได้ถูกทำในทางนั้น ผู้ซื้อสัตย์ได้พันร่างของพระองค์ในผ้าลินินและไม่ได้มีเวลามากนักเพื่อเตรียมร่างภายใน

Mary, the blessed woman, prepared the beloved Son of God's body by anointing Him with costly perfume. That is the thing the beloved Son of God has the pleasure of receiving from a human's hand, and in this place, Mary is the tool the Father used in anointing the beloved Son of God. Moreover, the anointing she has done is considered a burial preparation for the beloved Son of God (see verse 7).

มารีย์ หญิงผู้มีพร ได้เตรียมร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าโดยเจิมพระองค์ด้วยน้ำหอมราคาแพง เวลานั้นคือสิ่งที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามีความสุขที่ได้รับจากมือของมนุษย์ และในที่นี้ มารีย์คือเครื่องมือที่พระบิดาได้ใช้ในการเจิมพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า มากกว่านั้น การเจิมที่เธอได้ทำคือถือว่าเป็นการเตรียมสำหรับฝังศพสำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า(มองข้อเขียน7)

For the time when the beloved Son of God departs from the earth, the Father has appointed already what it can be done and what not upon the heart of the person that the Father will work with, and the beloved Son of God followed; no preparation has been done. And here Mary had the loving heart towards the beloved Son of God, and the Father has used her for anointing the beloved Son of God's body before His burial. There was no special reason to make the anointing before or later; it is just upon the heart of people, the right time, and the right person with whom the Father will work.

สำหรับเวลาเมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจากไปจากโลก พระบิดาได้มีไว้แล้วว่าอะไรที่มันสามารถทำได้และอะไรที่ไม่ใช่บนใจของคนนั้นที่พระบิดาจะทำงานด้วย และพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ติดตาม ไม่ได้มีการทำการเตรียมใดๆ และที่นี้มารีย์มีใจรักต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และพระบิดาได้ใช้เธอสำหรับการเจิมร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าก่อนการฝังของพระองค์ ที่นี้ไม่มีเหตุผลพิเศษเพื่อทำการเจิมก่อนหรือภายหลัง มันคือขึ้นอยู่กับใจของคน เวลาที่ถูกต้อง และคนที่ถูกต้องคือด้วยผู้ที่พระบิดาจะทำงาน

The Bible is from the Father; what the Father has seen has not happened yet; when the Father gives the words to write down in the Bible, it will link from all directions, sometimes the things in the future will be put first, and when talking about the present will refer to both the past and the future. Still, for humans to understand, everyone must read the Bible, meditate and ask for understanding. The Father will give the Holy Spirit to help and guide the person's heart and receive understanding when that person mediates. So, therefore, the Bible cannot be understood by scholarly study and research but by meditation and the Holy Spirit's guidance.

พระคัมภีร์คือจากพระบิดา อะไรที่พระบิดาได้เห็นยังไม่ได้เกิดขึ้น เมื่อพระบิดาให้คำเขียนลงในพระคัมภีร์ มันจะเชื่อมโยงจากทุกทาง บางครั้งสิ่งในอนาคตจะใส่ลงมาก่อน และเมื่อพูดเกี่ยวกับปัจจุบันจะเกี่ยวกับทั้งสองอดีตและอนาคต ยังคง สำหรับมนุษย์เพื่อเข้าใจ ทุกคนต้องอ่านพระคัมภีร์ ผูกอบรมและขอสำหรับความเข้าใจ พระบิดาจะให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อช่วยและนำใจของคนและรับความเข้าใจเมื่อคนนั้นผูกอบรม ดังนั้น ในที่นี้พระคัมภีร์ไม่สามารถเข้าใจได้โดยนักเรียนที่เรียนและเสาะหาแต่โดยผูกอบรมและการแนะนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์

For God, there is no time; all things happened already in front of His eyes, so the order of the events doesn't matter; they all happened already. That is why when the Father gives the Bible to the writers, many events are not placed in their timely order as fitting for the human mind but in the order of His will; the Bible has told us that He does what He pleases.

สำหรับพระเจ้าเป็นเจ้า นั้นไม่มีเวลา ทุกอย่างได้เกิดขึ้นแล้วต่อตาของพระองค์ ดังนั้นลำดับของเหตุการณ์จึงไม่สำคัญ พวกเขาได้เกิดขึ้นแล้ว นั่นคือเมื่อพระบิดาให้พระคัมภีร์แก่ผู้เขียน เหตุการณ์หลายอย่างไม่ได้วางไว้ในตามลำดับเวลาอย่างเหมาะสมสำหรับความคิดของมนุษย์แต่เพื่อเป็นตามพระประสงค์ของพระองค์

³ Mary therefore **having taken** a **litra** (Roman pound) of ointment of pure nard, very **costly**, anointed the feet of **Jesus**, and wiped **His** feet with her hair; **now** the house was filled with the **fragrance** of the ointment.

³ ดังนั้นมารีย์ได้เอาลิตรา(โรมันปอนด์)ของน้ำมันหอมระคายบริสุทธิ์ ราคาแพงมาก เจิมพระบาทของ **พระเยซู** และเช็ดด้วยผมของเธอ เวลานั้นทั้งบ้านเต็มไปด้วยกลิ่นหอมของน้ำมัน

Comments 12:3. This anointing is the second anointing of Mary, and it has a different purpose as well (See Luke Comments 7:36-38). The verse has told all readers that Mary, the one that the Lord loves, had already prepared His body for burial. By anointing His feet and wiping His feet with her hair, she has shown all humans the respect she has towards the beloved Son of God, and that is why her name has been mentioned in a few places in the Bible.

ความเห็น 12:3 การเจิมนี้คือการเจิมครั้งที่สองของมารีย์ และมีเจิมจุดประสงค์แตกต่างด้วยกัน(มองความเห็นลูกา 7:36-38) ข้อเขียนได้บอกแก่ผู้อ่านทุกท่านนั้นว่ามารีย์ ผู้ที่พระเจ้ารัก ได้มีการเตรียมพร้อมแล้วสำหรับร่างของพระองค์เพื่อฝัง โดยเจิมพระบาทของพระองค์และเช็ดพระบาทของพระองค์ด้วยผมของเธอ เธอได้แสดงต่อมนุษย์ทั้งหมดถึงความเคารพนับถือต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และนั่นคือทำไมชื่อของเธอได้มีกล่าวถึงในบางที่ในพระคัมภีร์

4 However, Judas Iscariot, one of His disciples, being about to betray Him, says,

⁴ อย่างไรก็ตาม จูดาส อิสคาริโอท คนหนึ่งของคนยาคจนของ **พระองค์** เป็นเกี่ยวกับที่จะทรยศต่อ **พระองค์** พูดว่า

5 Why was not this ointment sold for three hundred denarii, and given to the poor?

⁵ ทำไมไม่เอาน้ำมันหอมนี้สำหรับไปขายเพื่อได้สามร้อยเดนาเรียน และให้แก่ผู้ยากจน

Comments 12:5. When the reader reads without thinking, they can misunderstand and think that Judas has a heart of mercy towards the poor, but his own word has a different meaning. He himself also thinks that he is poor as well; that is why his heart has turned to be the robber of the moneybag of the Lord, not just because of greed but the selfishness in himself also has made him do it. To give away the money was not the thing Judas would like to do; he did not see the purpose of giving. He was just a selfish person; the money blinded him and brought his true nature out; for being selfish, he only thinks of himself first.

ความเห็น 12:5 เมื่อผู้อ่านได้อ่านโดยไม่คิด พวกเขาสามารถเข้าใจผิดและคิดนั้นว่าจูดาสมีใจเมตตาต่อคนยากจน แต่คำพูดของเขามีต่างความหมาย เขาเองเองด้วยก็คิดว่าเขาเป็นคนยากจนด้วยเช่นกัน นั่นคือทำไมใจของเขาจึงได้หันไปเป็นใจขโมยของถุงเงินของพระเจ้า ไม่เพียงเพราะโลกแต่ความเห็นแก่ตัวในตัวของเขาเองด้วยก็ได้ทำให้เขาทำมัน ตลอดเวลาให้เงินไปไม่ใช่สิ่งที่จูดาสชอบที่จะทำ เขาไม่เห็นประโยชน์ของการให้ เขาเพียงเป็นคนเห็นแก่ตัว เงินได้ทำให้เขาตาบอดและได้เอาความจริงของเขาออกมา เพราะเป็นคนเห็นแก่ตัว เขาคิดถึงตัวของเขาเองก่อน

6 However this he said, not because he cared for the poor; but because he was a thief, and having the moneybag he used to steal that being put into it.

⁶ อย่างไรก็ตามการที่เขาพูดสิ่งนี้ ไม่ใช่เพราะเขาสนใจสำหรับคนยากจน แต่เพราะเขาคือขโมย และได้ถือถุงเงินเขาได้ขโมยสิ่งในถุงนั้นที่ได้ใส่มันไว้

Comments 12:6. Here the greed has been shown, and the selfishness has led him to steal; as the verse has told all readers, “not because he cared for the poor,” instead this is the root of darkness; and if you don’t care for the needy when you yourself are a needy person as well, it will guide you to do things that lead you to be not only a needy person but a thief as well.

ความเห็น 12:6 ในที่นี้ความโลภได้แสดงออกมา และความเห็นแก่ตัวได้นำเขาให้ขโมย ตามที่ข้อเขียนได้บอกแก่ผู้อ่านทุกท่าน “ไม่ใช่เพราะเขาสนใจสำหรับคนยากจน” แทนที่แล้วสิ่งนี้คือรากของความมืด และถ้าคุณไม่สนใจสำหรับผู้ที่มีความต้องการเมื่อคุณตัวคุณเองคือคนที่มีความต้องการ รวดเร็วเช่นกัน มันจะนำคุณให้ทำบางอย่างนั้นก็นำคุณไม่เพียงเป็นคนมีความต้องการเท่านั้นแต่เป็นขโมยด้วยเช่นกัน

7 Jesus therefore said, Leave her alone, so that for the day of My burial she may keep it.

⁷ ดังนั้น **พระเยซู** ได้พูดว่า ทั้งเธอตามลำพัง เธอได้แสดงเพื่อมันสำหรับวันแห่งการฝังศพ **ของเรา** เธออาจเก็บมัน

Comments 12:7. The beloved Son of God has seen Mary's heart as well; the heart that she has, the Lord wants her to continue to have. She gives to the Lord what she can at this time. Still, later on, her heart will be an offering of faith towards the beloved Son of God, which is what the beloved Son of God came on earth to receive; the faith from a true heart will be the path that will be used for burial of Himself, that He did not come on earth without result.

ความเห็น 12:7 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้เห็นถึงใจของมารีย์ด้วยเช่นกัน ใจนั้นที่เธอได้มี พระเจ้าต้องการให้เธอคงมีต่อไป เธอให้ต่อพระเจ้าอะไรที่เธอสามารถได้ในเวลานี้ ยังคงต่อไป ใจของเธอจะเป็นถวายความศรัทธาต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ซึ่งนั่นคืออะไรที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มาบนโลกเพื่อรับ ความศรัทธาจากใจที่แท้จริงจะเป็นทางนั้นที่จะใช้สำหรับฝังพระศพของพระองค์เอง ที่พระองค์นั้นไม่ได้มาบนโลกโดยไม่ได้ผล

“... she may keep it.” In this place, “she may keep it” refers to the perfume of faith, which will elute the sadness of her heart, that she has anointed the beloved Son of God, from her heart not just only from her ability of this earthly things alone; this action of herself will comfort her in the future times.

“...เธออาจเก็บมัน” ในที่นี้ “เธออาจเก็บมัน” หมายถึงความหอมของความศรัทธา ซึ่งจะตัดความเศร้าแห่งใจของเธอ นั่นคือเธอได้เจิมพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า จากใจของเธอไม่ใช่เพียงจากความสามารถของสิ่งทางโลกอย่างเดียว การกระทำนี้ของเธอจะปลอบเธอในเวลาในอนาคต

⁸ For the poor, you always have with yourselves; however, Me, you do not always have.

⁸ สำหรับคนจน ตลอดเวลาเจ้ามีอยู่กับพวกเจ้า อย่างไรก็ตาม เรา เจ้าไม่มีอยู่ตลอดเวลา

Comments 12:8. “Yourselves” in this verse refers to the disciples. The poor in this place is not about the wealth of this earth since not everybody has all the things they need; you will meet needy people every day. As the verse has told, you will always have the poor with you, but the beloved Son of God is the comforter of the poor; He has come on this earth and had nothing of this earth in His possession, and He will depart from this earth, and all He has left for the earth is His love and mercy for all that have faith and meditate on His teaching. Therefore, the rich will need to come to seek from Him, but the poor will be the ones who receive from Him and have it abundantly before the rich have it. The overall meaning of this verse is that the Lord Jesus is the comforter of the poor, not the riches of this earth and the duty of the disciples is to comfort the people by sharing the Gospel with them.

ความเห็น12:8 ในข้อเขียนนี้หมายถึงเหล่าสาวก คนจนในที่นี้คือไม่ใช่เกี่ยวกับความมั่งมีของโลกนี้เนื่องเพราะไม่ใช่ทุกคนที่ได้มีทุกอย่างที่พวกเขาต้องการ คุณจะพบคนที่มีความต้องการทุกวัน ตามที่ข้อเขียนได้บอก ตลอดเวลาคุณจะมีคนจนอยู่กับคุณ แต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือผู้ปลอบโยนสำหรับคนจน และพระองค์ได้ทิ้งสำหรับโลกนี้คือความรักและเมตตาของพระองค์สำหรับทุกคนที่มีความศรัทธาและฝึกอบรมบนพระคำสอนของพระองค์ ดังนั้น คนรวยจะต้องการเพื่อมาเสาะหาจากพระองค์ แต่คนจนจะเป็นผู้ที่ได้รับจากพระองค์และจะมีมันอย่างมากมายก่อนคนรวยมีมัน ความหมายคลุมทั้งหมดของข้อเขียนนั้นนั่นคือพระเยซูเจ้าคือผู้ปลอบโยนของคนจน ไม่ใช่คนมั่งมีของโลกนี้และหน้าที่ของเหล่าสาวกคือปลอบโยนประชาชนโดยแบ่งข่าวประเสริฐกับพวกเขา

In this chapter, verses 2 to 8 are in a different time sequence than the following verses. In addition, verse 1: “Jesus, therefore, six days before the Passover came to Bethany, where Lazarus was, whom Jesus raised out from the dead.” is connected with the next verse, verse 9.

ในบทนี้ ข้อเขียน 2 ถึง 8 คืออยู่ในลำดับเวลาที่แตกต่างกันจากข้อเขียนต่อมา ในส่วนเพิ่มเติม ข้อเขียน 1 “พระเยซู ดังนั้น หกวันก่อนปัสกาได้มาเบธานี ที่ซึ่งลาซาลัสได้อยู่ ผู้ซึ่งพระเยซูได้ปลุกจากความตาย” คือติดต่อกับข้อเขียนต่อมา ข้อเขียน 9

⁹ Therefore a great crowd of the Jews learned that He is there; and they came, not because of Jesus only, but that they might see Lazarus also, whom He raised from the dead.

⁹ ด้วยกันกลุ่มชนใหญ่ของพวกยิวได้รู้ว่า พระองค์ อยู่ที่นั่น และพวกเขาได้มา ไม่ใช่เพียงเพราะ พระเยซู ตามลำพัง แต่เพื่อพวกเขาจะอาจได้พบลาซาลัสด้วย ผู้ซึ่ง พระองค์ ได้ปลุกจากความตาย

Comments 12:9. Verse 9 is a continuation of verse 1, and it links with verse 1 in a timeline manner and context.

The beloved Son of God has shown His mercy for these people, and Lazarus himself will be the tool used to spread the good news. The people who have heard the story will start to have faith, and also, people will realize the beloved Son of God Himself has come down and that God has not forgotten them yet. Raising Lazarus from the dead will create faith in people's hearts, and those hearts that have been touched will seek to worship God in the future.

ความเห็น12:9 ข้อเขียน 9 คือส่วนติดตามของข้อเขียน 1 และมันเชื่อมโยงกับข้อเขียน 1 ในลักษณะเวลาและส่วน

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้แสดงพระเมตตาของพระองค์สำหรับคนเหล่านี้ และลาซาลัสเขาเองจะเป็นเครื่องมือเพื่อใช้กระจายข่าวดี ประชาชนผู้ซึ่งได้ยินเรื่องจะเริ่มมีความศรัทธา และด้วยกัน ประชาชนจะตระหนักว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองได้ลงมาและนั่นคือพระผู้เป็นเจ้ายังไม่ได้ลืมพวกเขา และใจเหล่านั้นที่ได้รับการสัมผัสจะเสาะหาเพื่อเคารพบูชาพระผู้เป็นเจ้าในอนาคต

¹⁰ However the chief priests took counsel that they might also put Lazarus to death;

¹⁰ อย่างไรก็ตามพวกปุโรหิตใหญ่ได้ปรึกษากันเพื่อพวกเขาอาจได้ให้ลาซาลัสได้ตายด้วยกัน

Comments 12:10. The chief priests, the religious leaders, have seen Lazarus as a threat to their position; in their minds, one way to solve the problem is to kill him. These people, whose hearts have no mercy, are religious leaders, but all they have is only themselves to think of, not the people of God.

ความเห็น12:10 มหาปุโรหิต เหล่าผู้นำทางศาสนา ได้เห็นลาซาลัสเป็นเหมือนภัยคุกคามต่อตำแหน่งของพวกเขา ในความคิดของพวกเขา ทางเดียวเพื่อแก้ปัญหาคือต้องฆ่าเขา คนพวกนี้ ผู้ที่ใจไม่มีความเมตตา คือเหล่าผู้นำทางศาสนา แต่พวกเขาเพียงคิดถึงตัวของพวกเขาเองเท่านั้น ไม่ใช่ประชาชนของพระเจ้า

¹¹ because on account of him many of the Jews were departing, and were believing in Jesus.

¹¹ เพราะเขาเป็นต้นเหตุทำให้พวกยิวหลายคนได้แยกไป และได้มีความเชื่อใน **พระเยซู**

Comments 12:11. The miracle work that happened to this man has convinced many hearts to believe in the beloved Son of God, and that is the main reason for them to want to kill Lazarus; if he dies, the talk will end, and nobody will link the faith to the beloved Son of God because of him.

ความเห็น12:11 งานมหัศจรรย์ที่ได้เกิดขึ้นกับชายคนนี้ได้มัดใจใครหลายคนเพื่อเชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และนั่นคือเหตุผลหลักสำหรับพวกเขาเพื่อต้องการฆ่าลาซาลัส ถ้าเขาตาย การพูดจะหยุด และจะไม่มีใครเชื่อมโยงความศรัทธาไปยังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพราะเขา

¹² On the next day the great multitude having come to the feast, having heard that Jesus is coming to Jerusalem,

¹² วันรุ่งขึ้นฝูงชนกลุ่มใหญ่ได้มายังเทศกาล ได้ยินว่า **พระเยซู** กำลังมายังเยรูซาเล็ม

Comments 12:12. For verses 12 to 15, see Matthew Comments 21:1-11, Mark Comments 11:1-10, and Luke Comments 19:28-38. The context of verse 12 relates to the multitude gathering to meet Jesus and glorify Him as He enters Jerusalem, and the timeline connects to Luke 19:28.

ความเห็น12:12 สำหรับข้อเขียน12 ถึง15 มองมหัศจรรย์ความเห็น 21:1-11 มาระโก 11:1-10 และลูกา 19:28-38 คำอธิบายบางตอนของข้อ12 เกี่ยวกับฝูงชนที่รวมตัวกันเพื่อพบพระเยซูและบูชาพระองค์เมื่อพระองค์เดินทางเข้าเยรูซาเล็ม และช่วงเวลาติดต่อกับลูกา19:28

“On the next day.” This chapter presents events on three different timelines, and this “on the next day” time is not timely related to the timeline in John 12:1,9-11, or John 12:2-8. However, this time relates to the great multitude timeline, starting in verse 12. People have heard that the beloved Son of God is coming, but they did not talk about where He is right now. Here John himself only talks about people’s reaction to hearing the news that the beloved Son of God is coming. That news has stirred people’s hearts that God is showing His mercy through the beloved Son of God and makes the great multitude want to see the beloved Son of God and His work at the feast.

“วันรุ่งขึ้น” ในบทนี้เสนอเหตุการณ์บนสามช่วงเวลา “วันรุ่งขึ้น” เวลาคือไม่ใช่เวลาของช่วงเวลาเกี่ยวกับช่วงเวลาในยอห์น12:1,9-11หรือยอห์น 12:2-8 อย่างไรก็ตาม เวลาที่เกี่ยวข้องถึงช่วงเวลาฝูงชนใหญ่ เริ่มต้นในข้อเขียน 12 ประชาชนได้ยินนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ากำลังมา แต่พวกเขาไม่ได้พูดเกี่ยวกับที่ใดที่พระองค์ได้อยู่ในเวลานี้ ที่นี่ยอห์นเขาเองเพียงพูดเกี่ยวกับเกี่ยวกับเกี่ยวกับปฏิกริยาในของประชาชนเกี่ยวกับเมื่อได้ยินข่าวว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ากำลังมา ข่าวนั้นได้กระแทบใจของประชาชนนั้นว่าพระเจ้าได้แสดงพระเมตตาของพระองค์ผ่านโดยพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและทำให้ฝูงชนต้องการพบพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและงานของพระองค์ยังเทศกาล

Q: Why did the Lord not give us the exact day of His triumphal entry into Jerusalem? **A:** As every believer can notice, even the Holy Bible did not tell the specific day of the entry of the beloved Son of God into Jerusalem, even though humans have set the day. The purpose the Lord did not tell is for the hearts of true believers to feel the touch of the Lord when He has entered their hearts. Therefore, this event of entry to Jerusalem for the Lord, the Lord uses it for all believers as the date He has entered into their hearts; let all believers take that day as the triumphal entry of the beloved Son of God to their heart as that the most important day of their life.

คำถาม ทำพระเจ้าไม่ให้เราวันที่พระองค์เสด็จสู่เยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัย? **คำตอบ** ตามผู้มีความเชื่อทุกท่านสามารถสังเกตได้ ถึงแม้พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้บอกวันโดยเฉพาะถึงการเข้าสู่เยรูซาเล็มของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ถึงแม้ว่ามนุษย์ได้ตั้งวัน จุดประสงค์ที่พระเจ้าไม่ได้บอกคือสำหรับใจของผู้ที่มีความเชื่ออย่างแท้จริงเพื่อรู้สึกถึงการสัมผัสของพระเจ้าเมื่อพระองค์ได้เข้าสู่ใจของพวกเขา ดังนั้น เหตุการณ์นี้ของการเข้าเยรูซาเล็มจากพระเจ้า พระเจ้าใช้มันสำหรับผู้มีความเชื่อทั้งหมดตามวันที่พระองค์ได้เข้าสู่ภายในใจของพวกเขา ให้ผู้มีความเชื่อทั้งหมดถือวันนั้นตั้งเป็นวันเพื่อเสด็จเข้าสู่ของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าสู่ใจของพวกเขาตั้งเป็นวันที่สำคัญมากที่สุดของชีวิตของพวกเขา

¹³ took the branches of the palm trees, and went out to meet Him, and were shouting: “Hosanna! Blessed is the One coming in the name of the Lord! And the King of Israel!”

¹³ ได้ออกกิ่งของต้นอินทผลัม และออกไปพบ พระองค์ และตะโกนว่า “โฮซันนา! 1 พระพรคือ พระผู้หนึ่ง ที่มาในพระนามของพระผู้เป็นเจ้า! และ กษัตริย์ ของยิว !

Comments 12:13. Now all believers can see the work of the Holy Spirit in people’s hearts. For a great multitude to feel the same way in their hearts and glorify the beloved Son of God coming and accept the beloved Son of God as their Savior and King, it can be only by the work of the Holy Spirit; this verse shows to all readers that the hearts of people are ready to see the true King of life.

ความเห็น12:13 เวลานี้ผู้มีความเชื่อทั้งหมดสามารถเห็นถึงงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในใจของประชาชน สำหรับคนจำนวนมากที่รู้สึกในทางเดียวกันในใจของพวกเขาและบูชาการมาของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและยอมรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าตั้งเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและ กษัตริย์ มันสามารถเป็นได้โดยเพียงงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหตุการณ์นี้แสดงแก่ผู้อ่านทุกท่านนั้นว่าใจของประชาชนนั้นพร้อมที่จะพบกษัตริย์ที่แท้จริงของชีวิต

¹⁴ And Jesus, having found a young donkey, sat upon it; according as it is written,

¹⁴ และ พระเยซู ได้พบลูกลา นิ่งบนมัน ตามที่มันได้มีเขียนไว้

¹⁵ Fear not, daughter of Zion; behold, Your King comes, sitting on a donkey’s colt.

¹⁵ อย่ากลัวบุตรสาวของซีโยน ดูเถิด กษัตริย์ ของเจ้าได้มา นิ่งบนลูกลา

Comments 12:15. Verse 15 is a compressed quote given by the Holy Spirit to John from Zachariah 9:9. Always the beloved Son of God will do according to the Father’s will, and as it is written here in this verse, we can notice that the beloved Son of God has followed what the Father has told in the Holy Word. Because the Father Himself does not want anyone to be afraid of the coming of the beloved Son of God, but to feel comfortable and be loved by Him, the beloved Son of God has lowered Himself to be a human. The beloved Son of God lowered Himself to be a human because of the love and mercy He has towards all humans that He has created.

ความเห็น12:15 ข้อเขียน 15 คือเป็นคำพูดที่บีบกระทัดให้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ยอห์นจากเศคาริยาห์ 9:9

ตลอดเวลาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะทำตามพระประสงค์ของพระบิดา และตามที่มันได้เขียนไว้ในข้อเขียนนี้ เจ้านั้นสามารถสังเกตได้ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ติดตามอะไรที่พระบิดาได้บอกในพระคำศักดิ์สิทธิ์ เพราะพระบิดาพระองค์เองไม่ต้องการให้ผู้ใดมีความกลัวต่อการมาของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แต่เพื่อรู้สึกเป็นสุขและเป็นที่รักโดยพระองค์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ลดตัวของพระองค์เองมาเป็นมนุษย์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ลดตัวของพระองค์เองเป็นมนุษย์เพราะความรักและเมตตาที่พระองค์มีต่อมนุษย์ทั้งหมดนั้นที่พระองค์ได้สร้าง

¹⁶ These did not perceive His disciples at the first; however, when Jesus was glorified, then remembered they that these were written of Him, and they had done these to Him.

¹⁶ สิ่งนี้เหล่าสาวกของ พระองค์ ไม่ได้รับรู้ในตอนแรก อย่างไรก็ตาม เมื่อ พระเยซู ได้รับพระสิริ แล้วพวกเขาจำได้นั้นว่าสิ่งเหล่านี้ได้มีเขียนไว้

เกี่ยวกับ พระองค์ และพวกเขาได้ทำสิ่งเหล่านี้ต่อ พระองค์

Comments 12:16. As the verse tells, His disciples did not fully understand all that happened, and then His disciples realized that everything that has happened to the beloved Son of God has already been written, and all things must happen as it is written. And later, His own disciples concluded that everything the beloved Son of God would do if the Father had given to the prophets to be written in the Bible. Therefore, the beloved Son of God will obey and do, not by force but by being willing to receive everything written about Him.

ความเห็น12:16 ตามที่ข้อเขียนบอก เหล่าสาวกของพระองค์ไม่ได้เข้าใจอย่างเต็มที่ต่อทุกสิ่งที่ได้เกิดขึ้น และเมื่อเหล่าสาวกของพระองค์ได้ตระหนักนั้นว่าทุกสิ่งนั้นที่ได้เกิดขึ้นต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มีเขียนไว้แล้ว และทุกอย่างต้องเกิดขึ้นตามที่มันได้มีเขียนไว้ และภายหลัง เหล่าสาวกของพระองค์เองได้สรุปนั้นว่าทุกอย่างที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะทำถ้าพระบิดาได้ให้ไว้แก่เหล่าศาสดาพยากรณ์เขียนไว้ในพระคัมภีร์ ดังนั้นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะเชื่อฟังและทำ ไม่ใช่โดยบังคับแต่โดยยอมที่จะรับทุกอย่างที่มีเขียนเกี่ยวกับพระองค์

¹⁷ The multitude therefore that was with Him when He called Lazarus out of the tomb, and raised him from the dead, continued to bear witness.

¹⁷ ดังนั้นเหล่าฝูงชนที่นั่นที่อยู่กับ พระองค์ เมื่อ พระองค์ ได้เรียกลาซาล์สออกมาจากหลุมศพ และได้ปลุกเขาจากความตาย ยังได้คงเป็นพยาน

Comments 12:17. The beloved Son of God has told all people clearly in the event with Lazarus that He is not just the Lord of the living but also the Lord of the dead. Therefore, when the beloved Son of God called out Lazarus from the tomb, also He showed His power and authority over the death realm. Specifically, the death realm cannot hold someone if He wishes that, that someone come back. Because He is the beloved Son of God, when He has spoken, His voice and the Father's voice also came out at the same time. This verse shows that God is one, the beloved Son of God and the Father are One, and the death realm has acknowledged the power of His voice.

ความเห็น 12:17 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกแก่ประชาชนทั้งหมดอย่างชัดเจนในเหตุการณ์กับลาซาล์สที่ว่าพระองค์คือไม่ใช่เพียงพระเจ้าของสิ่งมีชีวิตแต่ด้วยกับพระเจ้าของพวกที่ตาย ดังนั้น เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้เรียกลาซาล์สออกมาจากหลุมศพ ด้วยกับพระองค์ได้แสดงอำนาจและสิทธิของพระองค์เหนือเขตแดนผู้ตาย อย่างโดยเฉพาะ เขตแดนผู้ตายไม่สามารถเหนี่ยวบางคนถ้าพระองค์ต้องการคนนั้น คนนั้นกลับมา เพราะพระองค์คือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เมื่อพระองค์ได้พูด เสียงของพระองค์และของพระบิดาด้วยกันได้ออกมาในเวลาเดียวกัน ข้อเขียนนี้ได้แสดงว่าพระผู้เป็นเจ้านั้นคือหนึ่งเดียวกัน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและพระบิดาเป็นหนึ่งเดียวกัน และเขตแดนผู้ตายได้ยอมรับอำนาจของเสียงของพระองค์

¹⁸ Because of this, also the multitude went to meet Him, because they heard of Him having done the sign.

¹⁸ เพราะเหตุนี้ เหล่าฝูงชนด้วยกันได้ออกไปพบกับ พระองค์ เพราะพวกเขาได้ยินว่า พระองค์ ได้ทำสัญญาณเหล่านี้

Comments 12:18. The talk about the beloved Son's authority has spread among His people, and everyone that has heard about this miracle has been touched in their heart and wanted to meet the beloved Son of God. So, now the work of the beloved Son of God on earth has more witnesses to spread the word as well; the word travels fast, and people realized that God has visited them now.

ความเห็น 12:18 การพูดเกี่ยวกับสิทธิอำนาจของพระบุตรสุดที่รักได้แผ่กระจายไปในหมู่ประชาชนของพระองค์ และทุกคนนั้นที่ได้ยินเกี่ยวกับสิ่งมหัศจรรย์นี้ในใจของพวกเขาได้ถูกสัมผัสและได้ต้องการเพื่อพบพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ดังนั้น เวลานั้นงานของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนโลกได้มีพยานเพิ่มขึ้นเพื่อกระจายคำด้วยเช่นกัน คำพูดเที่ยวไปเร็ว และประชาชนได้ตระหนักกันว่าพระผู้เป็นเจ้าได้มาเยี่ยมพวกเขาในเวลา

¹⁹ The Pharisees therefore said among themselves, You see that you gain nothing; behold, the world has gone after Him.

¹⁹ ดังนั้นเหล่าพวกฟาริสีได้พูดในระหว่างพวกเขาเองว่า เจ้าเห็นหรือไม่ว่าเจ้าไม่ได้ประโยชน์ใดๆ ดูเถิด ทั้งโลกได้ไปติดตาม พระองค์

Comments 12:19. All readers can notice that the Pharisees have jealousy, not because someone has done good, but because someone has come in the name of the Lord and performed miracles among people and led the people's hearts away from following them. If people follow the beloved Son of God, it will threaten their authority as leaders. In their way, the plan of stopping the work of God has to start now; they want to find a way to stop the people from going away from them and following the beloved Son of God and keep their power to control the people furthermore.

ความเห็น 12:19 ผู้อ่านทุกท่านสามารถสังเกตเห็นว่าพวกฟาริสีมีความอิจฉา ไม่ใช่เพราะบางคนได้ทำดี แต่เพราะบางคนได้มาในพระนามของพระเจ้าและได้แสดงงานมหัศจรรย์ในหมู่ประชาชนและได้นำใจของประชาชนออกไปจากติดตามพวกเขา ถ้าประชาชนติดตามพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า มันจะขัดขวางสิทธิอำนาจของพวกผู้นำ ในทางของพวกเขา แผนงานเพื่อหยุดงานของพระผู้เป็นเจ้าได้เริ่มต้นขึ้นในเวลา นี้ พวกเขาต้องการหาทางเพื่อหยุดประชาชนจากการออกไปจากพวกเขาและไปติดตามพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและเพื่อเก็บอำนาจของพวกเขามาเพื่อควบคุมประชาชนต่อไป

²⁰ And there were certain Greeks among those coming up that they might worship at the feast;

²⁰ และที่นั่นมีพวกกรีกบางคนในหมู่พวกนั้นที่ขึ้นมาขึ้นเพื่อว่าพวกเขาอาจได้ทำการบูชาที่เทศกาล

²¹ these **then** came to Philip, **from** Bethsaida of Galilee, and **were asking** him, saying, Sir, we **wish to see Jesus**.

²¹ แล้วพวกนี้มายังฟีลิป จากเบธไซดาของกาลิลี และได้มาถามเขา พูดว่า นายท่าน เราต้องการพบ **พระเยซู**

Comments 12:20-21. The people that have come to worship at the feast also have come to seek the Lord, but certain people came to meet Philip because of their hearts, thinking he can help them to meet the beloved Son of God. This event is also a beginning of the time marking for the beloved Son of God as well; the gentiles themselves wished to meet Him, and this event happening also alerted the beloved Son of God that His time was close by to depart and leave His disciples. This verse also lets the reader know about Philip and where he is coming from; the origin of him, which followed the beloved Son of God, has pointed to people as well where the beloved Son of God has traveled and also let people know that Philip has followed the beloved Son of God for sometimes as well.

ความเห็น12:20-21 ประชาชนที่มาทำการบูชายังเทศกาลด้วยกันได้มาเพื่อเสาะหาพระเจ้า แต่คนบางคนมาเพื่อพบกับฟีลิปเพราะใจของเขา คิดว่าเขาสามารถช่วยพวกเขาเพื่อพบกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เหตุการณ์นี้ด้วยกันคือจุดเริ่มต้นของเวลาสำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยเช่นกัน คนนอกพวกเขาต้องการพบกับพระองค์ และเหตุการณ์นี้ด้วยกันเกิดขึ้นได้เดือนพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้านั้นว่าเวลาของพระองค์ได้เข้ามาใกล้โดยการจากและทิ้งเหล่าสาวกของพระองค์ ข้อเขียนนี้ด้วยกันได้ให้ผู้อ่านรู้เกี่ยวกับฟีลิปและว่าเขามาจากที่ใด ที่เดิมของเขา ซึ่งติดตามพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า มีจุดชี้เพื่อประชาชนด้วยเช่นกันว่าที่ไหนที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้เดินทางและด้วยกันให้ประชาชนรู้นั้นว่าฟีลิปได้ติดตามพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามาเป็นเวลาหนึ่งแล้วด้วยเช่นกัน

²² Philip **goes and tells** Andrew; Andrew and Philip **come**, and tell **Jesus**.

²² ฟิลิปไปและบอกอันดรูว์ อันดรูว์และฟีลิปมา และบอก **พระเยซู**

Comments 12:22. There is no specific meaning here; only consider it a way of being between disciples.

ความเห็น12:22 ที่นี้ไม่มีความหมายโดยเฉพาะ เพียงถือว่ามันคือการเป็นต่อกันและกันระหว่างเหล่าสาวก

²³ And **Jesus answered** them, saying, The hour **has come**, that the **Son of Man** should be glorified.

²³ และ **พระเยซู** ได้ตอบแก่พวกเขาว่า เวลาได้มาถึง **นั่นที่ บุตร ของ มนุษย์** ควรจะได้รับพระสิริ

Comments 12:23. This sign is only between the Father and the Son. For the beloved Son of God, a certain sign has been given to Him, as the Father Himself has appointed; when something happens, the beloved Son of God will also know what the next step should be. At this point, the beloved Son of God also knows that He will be lifted up; His time to be glorified by all, not only by His nation but also by the gentiles, has come.

ความเห็น12:23 นี่คือนิยามระหว่างพระบิดาและพระบุตร สำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า สัญญาณบางอย่างได้มีให้ไว้กับพระองค์ ตามที่พระบิดาพระองค์เองได้ตั้งไว้ เมื่อบางอย่างเกิดขึ้น พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยกันจะรู้ว่าขั้นต่อไปควรจะเป็นอะไร ณ.จุดนี้ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยกันทรงทราบนั้นว่าพระองค์จะได้รับยกย่องขึ้น เวลาของพระองค์เพื่อจะได้รับการเทิดทูนโดยทั้งหมด ไม่เพียงแต่ชนชาติของพระองค์แต่ด้วยกันโดยคนนอก ได้มา

²⁴ Truly, truly, **I say to you**, If the grain of wheat, **having fallen** into the earth, **should not die**, it abides alone; **however**, if it **should die**, it bears much fruit.

²⁴ จริงแล้ว จริงแล้ว **เรา** บอกแก่เจ้า ถ้าเมล็ดพืช ได้ตกลงสู่โลก ควรจะไม่ตาย มันอยู่ตามลำพัง อย่างไรก็ตามถ้ามันควรจะตาย มันให้ผลมาก

Comments 12:24. Now the beloved Son of God has given a parable to all readers related to Himself and the time that He will depart from this earth. As the verse says, if you want to plant the grain but do not put the grain into the ground and let it die, that grain will never sprout and make brunches; as one grain, if it dies, will make many more grains, the same way, the death of the beloved Son of God on the cross has given birth to uncountable souls for glorifying the Father in heaven. If the beloved Son of God did not die, humans would not talk about Him, and when nobody talks about the beloved Son of God, neither heart will be open to receive the good news. The earth and all things in it will disappear without a second chance; however, when a person's heart has received the Lord Jesus' death on the cross, His death on the cross will give new birth to that person.

ความเห็น 12:24 เวลาที่ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ให้คำอุปมาเพื่อผู้อ่านทุกท่านเกี่ยวกับพระองค์เองและเวลานั้นที่พระองค์จะจากไปจากโลกนี้ ตามที่ข้อเขียนบอกว่า ถ้าคุณต้องการปลูกพืชแต่ไม่ใส่เมล็ดพืชลงดินและปล่อยให้ตาย เมล็ดพืชนั้นจะไม่ออกและมีกิ่งก้าน เป็นเมล็ดพืชเมล็ดเดียว ถ้ามันตาย จะทำให้มีเมล็ดพืชหลายเมล็ด ในทางเดียวกันความตายของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขนได้ให้กำหนดจิตวิญญาณจำนวน มหาศาลเพื่อเคารพบูชาพระบิดาในสวรรค์ ถ้าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ตาย มนุษย์จะไม่พูดเกี่ยวกับพระองค์ และเมื่อไม่มีใครพูดเกี่ยวกับพระ บุตรสุดที่รักของพระเจ้า ไม่มีใจใดจะเปิดเพื่อรับข่าวดี โลกและทุกอย่างจะหายไปโดยไม่มีโอกาสที่สอง อย่างไรก็ตาม เมื่อใจของผู้ใดได้รับการตาย ของพระเยซูเจ้าบนกางเขน การตายของพระองค์บนกางเขนจะให้เกิดใหม่แก่คนนั้น

²⁵ **Whoever loves his life loses it; and whoever hates his life in this world will keep it to life eternal.**

²⁵ ใครก็ตามที่รักชีวิตของเขาได้เสียมัน และใครก็ตามที่เกลียดชีวิตของเขาในโลกนี้จะเก็บรักษามันเพื่อชีวิตนิรันดร์

Comments 12:25. “Whoever loves his life loses it;” “Loves his life” in this place is not the life that we are breathing and living right now, but the life in the mind and living soul of the person. The way humans can feel to love their soul life (by faith in God) that is the reason for humans to try to seek the way to extend that life for themselves. So, therefore, “Whoever loves his life” refers to the life of the soul, and “loses it” refers to the earthy life.

“ใครก็ตามที่รักชีวิตของเขาได้เสียมัน” “รักชีวิตของเขา” ในที่นี้ไม่ใช่ชีวิตที่เรารู้สึกและมีความหมายใจและมีชีวิตในเวลา แต่ชีวิตในความคิดและชีวิตของจิตวิญญาณของคน ทางที่มนุษย์สามารถรู้สึกเพื่อรักชีวิตของจิตวิญญาณของพวกเขา(โดยมีความศรัทธาในพระเจ้า) นั่นคือเหตุผลสำหรับมนุษย์เพื่อพยายามเสาะหาทางเพื่อยึดชีวิตนั้นสำหรับพวกเขาเอง ดังนั้น ด้วยกัน “ใครก็ตามที่รักชีวิตของเขา” หมายถึงชีวิตของจิตวิญญาณ และ “ได้เสียมัน” หมายถึงชีวิตนิรันดร์

“whoever hates his life in this world”; Whosoever has seen the comfortable of life right now and wants to hold on to that comfortable life and riches on this earth, that person will perish without hope. Still, whoever ignores the comfort of this life and seeks God by reading the Holy Word, meditating, and worshiping the God of living will have eternal life in heaven. Reading and meditating on the Holy Word, every human finds it a hard job to do on this earth. Still, whosoever finds joy in doing it, that person’s heart will seek to find a way to be closer to love and enjoy service for the Lord on this earth, and the reward at the end is eternal life.

“ใครก็ตามที่เกลียดชีวิตของเขาในโลกนี้” ใครก็ตามที่ได้พบความสดวกสบายของชีวิตในเวลาและต้องการยึดความสดวกสบายของชีวิตนั้นบนโลกนี้ คนนั้นจะตายไปโดยไม่มีหวัง ยังคง ใครก็ตามที่ไม่สนใจความสดวกสบายของชีวิตนี้และเสาะหาพระเจ้าโดยการอ่านพระคำศักดิ์สิทธิ์ ผีอกบรม และบูชาพระเจ้าแห่งชีวิตนิรันดร์ในสวรรค์ อ่านและฝึกอบรมบนพระคำศักดิ์สิทธิ์ มนุษย์ทุกคนพบว่ามันเป็นงานยากเพื่อทำบนโลกนี้ ยังคง ใครก็ตามที่พบความสุขในการทำมัน ใจของคนนั้นจะเสาะหาเพื่อพบทางใกล้เพื่อรักและมีความสุขรับใช้สำหรับพระเจ้าบนโลกนี้ และรางวัลในที่สุดคือชีวิตนิรันดร์

“will keep it.” Keep faith in this life relates to the beloved Son of God; when a person has kept faith also, that person will meditate on the teaching of the Holy Bible, and the Trinity of God will wake up their soul to enjoy that faith with that life of the person on this earth.

“จะเก็บรักษามัน” เก็บความศรัทธาในชีวิตนี้เกี่ยวกับเพื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ด้วยกันเมื่อคนได้เก็บความศรัทธา คนนั้นจะฝึกอบรมในพระคำสอนของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ และพระเจ้าแห่งทั้งสามจะปลุกจิตวิญญาณของพวกเขาเพื่อให้มีความสุขกับความศรัทธานั้นด้วยชีวิตนิรันดร์ของคนบนโลกนี้

²⁶ **If anyone serves Me, let him follow Me; and where I am, there will also My servant be; if anyone serves Me, him will the Father honor.**

²⁶ ถ้าใครรับใช้ เราย ให้เขาติดตาม เรา และที่ใดที่ เรา อยู่ ที่นั่นด้วยกับคนรับใช้ ของเรา จะอยู่ ถ้าใครรับใช้ เรา เขา พระบิดา จะให้เกียรติ

Comments 12:26. When a person serves the beloved Son of God, that person also has become the servant of Him, and if that person keeps the faith, the Father Himself will receive that person as His servant as well; especially when someone has accepted the beloved Son of God, that person has been accepted by the Father as well.

ความเห็น 12:26 เมื่อคนรับใช้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า คนนั้นด้วยกันได้กลายเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และถ้าคนนั้นเก็บความศรัทธา พระบิดาพระองค์เองจะรับคนนั้นตั้งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะเมื่อบางคนได้รับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า คนนั้นได้รับการยอมรับโดยพระบิดาด้วยเช่นเดียวกัน

“if anyone serves Me, him will the Father honor.” When the Father has honored someone, that also tells everyone that the Father's honor has been known by the Father Himself, and the Father Himself will be pleased with that person, which is the highest honor a human can receive. The Father's honor, the person will receive when the person comes to eternal life, not the life of this earth anymore.

“ ถ้าใครรับใช้เรา เขาพระบิดาจะให้เกียรติ” เมื่อพระบิดาได้ให้เกียรติบางคน นั้นด้วยกันบอกทุกคนนั้นว่าพระบิดาให้เกียรติได้เป็นที่รู้จักโดยพระบิดาพระองค์เอง และพระบิดาพระองค์เองจะมีความพอใจกับคนนั้น ซึ่งคือการให้เกียรติอย่างสูงที่สุดที่มนุษย์สามารถรับ พระบิดาให้เกียรติ คนจะได้รับเมื่อคนมายังชีวิตนิรันดร์ ไม่ใช่ชีวิตของโลกนี้อีกต่อไปแล้ว

Q: Why does the Lord use the term “serves” and not believe in this verse?

คำถาม ทำไมพระเจ้าใช้คำว่า “รับใช้” และไม่ใช่ความเชื่อในข้อเขียนนี้?

A: The beloved Son has used the term "serve" since when you serve someone, you must also obey and listen to the commandments; you cannot serve your master if you do not obey His orders. So, therefore, all believers must obey the teaching of the Holy Word and meditate on it in their hearts. When the believers meditate on the teaching of the Holy Word, then they will follow the beloved Son of God, and they will never lift themselves to be the same; always, the true believers will put themselves down and be willing with all their hearts to serve the master. But when talking about belief, all Christians must believe all the teaching of the Holy Bible and believe in their hearts that the Holy Bible is the Holy Word coming from God.

คำตอบ พระบุตรสุดที่รักได้ใช้คำว่า “รับใช้” ตั้งแต่เมื่อคุณรับใช้คนบางคน คุณด้วยกันต้องทำตามและฟังต่อคำสั่ง คุณไม่สามารถรับใช้นายของคุณ ถ้าคุณไม่ทำตามคำสั่งของเขา ดังนั้น อย่างนี้ เหล่าผู้มีความเชื่อทั้งหมดต้องทำตามคำสอนของพระคำศักดิ์สิทธิ์และฝึกอบรมบนมั่นในใจของพวกเขา เมื่อเหล่าผู้มีความเชื่อฝึกอบรมบนคำสอนของพระคำศักดิ์สิทธิ์ แล้วพวกเขาจะติดตามพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และพวกเขาจะไม่เคยยกตัวของพวกเขาเพื่อเป็นอย่างเดียว แต่เมื่อพูดเกี่ยวกับความเชื่อ เหล่าคริสตชนทั้งหมดต้องเชื่อคำสอนทั้งหมดของพระคำศักดิ์สิทธิ์และเชื่อในใจของพวกเขา นั่นว่าพระคำศักดิ์สิทธิ์คือพระคำศักดิ์สิทธิ์ที่มาจากพระเจ้า

²⁷ Now, **My** soul has been troubled; and what shall **I** say? **Father**, save **Me** from this hour. However, because of this came **I** to this hour.

²⁷ เวลาที่จิตวิญญาณ **ของเรา** ได้มีปัญหา และอะไรที่ **เรา** จะพูด? **พระบิดา** ทรงช่วย **ข้าพเจ้า** จากเวลานี้ อย่างไรก็ตาม เพราะสิ่งนี้ **เรา** ได้มายังเวลานี้

Comments 12:27. “Now, My soul has been troubled.” This part of the verse refers to the beloved Son of God in human form; during being human, His soul also had all the same feelings as every soul should have. Therefore, when the beloved Son of God has felt troubled, that refers to the feeling of humans in Him; this also shows that He knew very well His end time as a human is coming soon to Him.

ความเห็น 12:27 “เวลานี้ จิตวิญญาณของเราได้มีปัญหา” ส่วนนี้ของข้อเขียนกล่าวถึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ ในขณะที่เป็นมนุษย์ จิตวิญญาณของพระองค์ด้วยกันได้มีความรู้สึกทั้งหมดเช่นเดียวกับความรู้สึกของทุกจิตวิญญาณควรจะมี ดังนั้น เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ารู้สึกมีปัญหา นั้นหมายถึงความรู้สึกของมนุษย์ในพระองค์ นี้ด้วยกันได้แสดงนั้นว่า พระองค์รู้เป็นอย่างดีว่าเวลาแห่งการเป็นมนุษย์ของพระองค์มาถึงจุดสุดท้ายโดยเร็วต่อพระองค์

“Father, save Me from this hour.” When the beloved Son of God has trouble in Himself, only to one Person He will go, and that Person is the Father Himself, and this has shown to all humans that in His humanity, He has called out to the Father as every human child should do as well. So, when the beloved Son felt that the time was hard, in His humanity, He showed what we should do; but also, at the same time, He already knew what He would do.

“พระบิดา ทรงช่วยข้าพเจ้าจากเวลานี้” เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ารู้สึกมีปัญหาในพระองค์เอง มีเพียงผู้เดียวที่พระองค์จะไป และผู้นั้นคือพระบิดาพระองค์เอง และนี่ได้แสดงต่อมนุษย์ทั้งหมดนั้นว่าในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ พระองค์ได้ร้องออกมาถึงพระบิดาเหมือนอย่างเด็กของมนุษย์

ทั้งหมดควรจะทำเช่นเดียวกัน ดังนั้น เมื่อพระบุตรสุดที่รักได้รู้ล่วงหน้าว่าเวลาแห่งความยากลำบากมาถึง ในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ พระองค์ได้แสดงว่าจะทำอะไรที่เราควรทำ แต่ด้วยกัน ในเวลาเดียวกัน พระองค์ได้รู้แล้วว่าพระองค์ควรจะทำอะไร

“However, because of this came I to this hour.” Also, this part of the verse has told all believers that because of the love that the beloved Son has towards all humans, He is willing to face this time in His human life on earth as well.

“อย่างไรก็ตาม เพราะสิ่งนี้เราได้มายังเวลานี้” ด้วยกัน ส่วนนี้ของข้อเขียนได้บอกแก่เหล่าผู้มีความเชื่อทั้งหมดนั้นว่าเพราะว่าความรักนั้นที่พระบุตรสุดที่รักทรงมีต่อมนุษย์ทั้งหมด พระองค์ทรงยอมที่จะเผชิญหน้ากับเวลานี้ในชีวิตมนุษย์ของพระองค์บนโลกด้วยเช่นกัน

²⁸ **Father**, glorify **Thy** name. There came, **then**, a voice out from heaven: **I** both glorified, and **I** will glorify again.

²⁸ พระบิดา ศิริบูชาต่อพระนามของ พระองค์ แล้วมีพระเสียงดังมาจากสวรรค์ **เรา** ทั้งสองได้รับพระสิริบูชาแล้ว และ **เรา** จะได้รับพระสิริบูชาอีก

Comments 12:28. “Father, glorify Thy name.” The beloved Son of God has glorified the Father in front of the public, so everyone has seen the way the beloved Son of God behaves towards the Father. And when the Father has replied back to the beloved Son of God, it has also shown to all humans who the beloved Son of God truly is and how much the Father has been pleased by the beloved Son of God's actions. This verse alone has told humans about the authority and power that the beloved Son of God has on this earth.

ความเห็น 12:28 “พระบิดา ศิริบูชาต่อพระนามของพระองค์” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถวายพระสิริต่อพระบิดาต่อหน้าสาธารณชน ดังนั้นทุกคนได้เห็นการทำตัวของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต่อพระบิดา และเมื่อพระบิดาได้ตอบกลับมายังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ด้วยกันมันได้แสดงแก่มนุษย์ทั้งหมดว่าจริงแล้วพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือใครและพระบิดาได้ทรงมีความพอใจมากเพียงใดโดยการกระทำของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ลำพังข้อเขียนนี้เองนั้นได้บอกแก่มนุษย์เกี่ยวกับสิทธิและอำนาจของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าที่มีบนโลกนี้

“I both glorified, and I will glorify again.” The first glorifying by the Father was when the beloved Son of God accepted the duty to be born as a human, and the second glorifying was when the beloved Son of God was crucified on the cross; the beloved Son of God also has glorified the Father in two kinds of actions, first by coming down and taking human form, second, by His death on the cross. God, Himself, has tested death, and no human can argue at the judgment time; God knows all, the pain of being human and the pain of death.

“เราทั้งสองได้รับพระสิริบูชาแล้ว และเราจะได้รับพระสิริบูชาอีก” พระสิริแรกโดยพระบิดาเมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ยอมรับหน้าที่เพื่อเกิดเป็นมนุษย์ และพระสิริที่สองนั้นเมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขน ด้วยกันพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถวายพระสิริต่อพระบิดาในการกระทำสองอย่าง แรกโดยลงมาและถือรูปมนุษย์ สอง โดยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์บนกางเขน พระผู้เป็นเจ้า พระองค์เอง ได้ลิ้มรสความตาย และไม่มีมนุษย์ใดสามารถโต้เถียงได้ในวันพิพากษา พระผู้เป็นเจ้ารู้ทั้งหมด ความเจ็บปวดของการเป็นมนุษย์และความเจ็บปวดของการสิ้นชีวิต

²⁹ The multitude therefore, **having stood and heard**, was saying that **there has been thunder**; others were saying, An angel has spoken to **Him**.

²⁹ เหล่าฝูงชนยังที่นั่น ยืนอยู่และได้ยิน ได้พูดว่านั่นคือได้มีฟ้าร้อง คนอื่นพูดว่า ทุ้มสวรรค์ได้พูดกับ **พระองค์**

Comments 12:29. This verse shows that by the voice of the Father alone, humans can see and feel the power of His voice, but the humans' hearts still remain darkened and ignorant. If the Father's voice is so powerful, how powerful will it be when His finger points to the earth at the end of time? Let all believers think about this.

ความเห็น 12:29 ข้อเขียนนี้มันได้แสดงว่าโดยเสียงของพระบิดาตามลำพัง มนุษย์สามารถเห็นและรู้สึกถึงพระอำนาจของเสียงของพระองค์ แต่ใจของมนุษย์ยังคงมีความมืดและความไม่สนใจ ถ้าเคือเสียงของพระบิดามีอำนาจอย่างมาก แล้วจะมีพลังอำนาจจากเท่าใดเมื่อนิ้วมือของพระองค์ชี้มายังโลกในวาระสุดท้าย? ให้เหล่าผู้มีความเชื่อคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้

Q: Did Jesus talk here to the disciples only or the multitude around as well? **A:** Jesus talked to the disciples (see verse 23), but the multitude also heard Him. The humans did not think about the Father at this time and about the power of His voice; the angel will not talk out unless he has permission from the Father; humans have no comparisons for themselves, but the verse tells what humans thought at that moment in time. However, verse 28 tells us clearly that the voice of the Father has spoken to the beloved Son of God.

คำถาม ที่พระเยซูพูดในที่นี้เพียงต่อเหล่าสาวกเท่านั้นหรือฝูงชนรอบๆด้วยเช่นกัน? **คำตอบ** พระเยซูพูดต่อเหล่าสาวก(มองข้อเขียน23) แต่ด้วยกับฝูงชนได้ยินพระองค์ด้วย ในเวลานี้มนุษย์ไม่ได้คิดเกี่ยวกับพระบิดาและเกี่ยวกับอำนาจของเสียงของพระองค์ ชูตสวรรค์จะไม่พูดนอกจากว่าเขาได้รับอนุญาตจากพระบิดา มนุษย์ไม่เปรียบเทียบสำหรับตัวพวกเขาเอง แต่ข้อเขียนบอกว่าจะไร่มนุษย์ได้คิดในขณะนั้นของเวลาเวลานั้น อย่างไรก็ตามข้อเขียน28บอกเราอย่างชัดเจนว่านั่นคือเสียงของพระบิดาที่ได้พูดต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

³⁰ **Jesus** answered and said, This voice has not come on account of **Me**, but on account of you.

³⁰ พระเยซู ได้ตอบและพูดว่า เสียงนี้ไม่ได้เพื่อ **เรา** แต่เพื่อ**เจ้า**

Comments 12:30. The beloved Son of God has told all readers and hearers that the Father's voice was not for Him alone but for all who heard the voice. In their ears, the confirmation from the Father (I both glorified, and I will glorify again) had been given to all that were there; humans have heard the Father's voice.

ความเห็น12:30 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกแก่เหล่าผู้อ่านและผู้ที่ได้ยินทั้งหมดว่าเสียงของพระบิดานั้นไม่ใช่เพื่อพระองค์ตามลำพังแต่สำหรับทั้งหมดซึ่งได้ยินเสียง ในหูของพวกเขาคำยืนยันจากพระบิดา (เราทั้งสองได้รับพระสิริบูชาแล้ว และเราจะได้รับพระสิริบูชาอีก) ได้ให้แก่ทุกคนนั้นที่อยู่ที่นี่ มนุษย์ได้ยินเสียงของพระบิดา

³¹ Now is the judgment of this world; now will the ruler of this world be cast out.

³¹ เวลานี้คือเวลาพิพากษาโลกนี้ เวลานี้ผู้นำของโลกนี้จะถูกขับออกไป

Comments 12:31. Because the Father has spoken out from heaven, at the same time, the Father has judged all humans as well because the Father Himself has declared the beloved Son of God to the humans. Therefore, the ones that did not believe in the beloved Son of God did not believe in the Father Himself as well, and all the rulers of the world will be punished because they have led the people astray; the Lord has given them duty as a ruler for people, but they did not do their job, their punishment will be greater than the commoners who did not have a chance to learn about the work of God for humans.

ความเห็น12:31 เพราะพระบิดาได้พูดออกมาจากสวรรค์ ในเวลาเดียวกัน พระบิดาได้พิพากษามนุษย์ทั้งหมดด้วยเช่นกันเพราะพระบิดาพระองค์เองได้ประกาศว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือมนุษย์ ดังนั้น ผู้ที่นั่นที่ไม่ได้เชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ไม่ได้เชื่อในพระบิดาพระองค์เองด้วยเช่นกัน และเหล่าผู้นำของโลกจะถูกลงโทษเพราะพวกเขาได้นำประชาชนให้หลงทาง พระเจ้าได้ให้หน้าที่แก่พวกเขาเป็นผู้นำสำหรับประชาชน แต่พวกเขาไม่ได้ทำหน้าที่ของพวกเขา การลงโทษของพวกเขาก็จะหนักกว่าคนธรรมดาผู้ซึ่งไม่ได้มีโอกาสเรียนเกี่ยวกับงานของพระเจ้าสำหรับมนุษย์

Q: How does God give rulers duty?

คำถาม พระเจ้าเป็นเจ้าให้หน้าที่แก่เหล่าผู้นำอย่างไร?

A: Some people have a duty towards others as well; the Lord has given them a gift, the gift of talking with people, but instead of teaching people, they have proclaimed themselves as leaders by using the gift the Lord has given them. In their hearts, they all know the real truth that they don't know anything by themselves and have received knowledge from God, but they believe their understanding is the correct one and turn to believe in their own intelligence, not God's gift. So likewise, all humans receive intelligence from the Lord, but they have strayed away and proclaimed themselves above all. Instead of giving thanks to the Lord, they give thanks to themselves that they are the right ones to rule, not God to rule over the world.

คำตอบ บางคนมีหน้าที่ต่อผู้อื่นเช่นเดียวกัน พระเจ้าได้ให้ของขวัญแก่พวกเขา ของขวัญของการพูดกับประชาชน แต่แทนที่ที่สอนประชาชน พวกเขาได้ประกาศตนเองว่าเป็นผู้นำโดยใช้ของขวัญที่พระเจ้าได้ให้แก่พวกเขา ในใจของพวกเขา พวกเขาทั้งหมดรู้ความจริงที่ว่าพวกเขาไม่รู้อะไรโดยตัวของพวกเขาเองและได้รับความรู้จากพระเจ้า แต่พวกเขาเชื่อว่าความเข้าใจของพวกเขาจะถูกตั้งและหันกลับไปเชื่อในปัญญาของตนเอง ไม่ใช่ของขวัญของพระเจ้า ดังนั้นเช่นเดียวกัน มนุษย์ทั้งหมดรับปัญญาจากพระเจ้า แต่พวกเขาได้หลงไปและอ้างตนเองเหนือทั้งหมด แทนที่ให้การขอบพระคุณต่อพระเจ้า พวกเขาให้ขอบคุณแก่ตนเองนั้นว่าพวกเขาเป็นผู้ที่ถูกตั้งที่นำ ไม่ใช่พระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อนำเหนือโลก

“now will the ruler of this world be cast out.” The ruler of this world is the servant of the dark side; all humans who listen to the dark and ignore the voice of the beloved Son of God fall in this category. The Father has given this world into the hand of the beloved Son of God, and all those that reject Him have closed their hearts and shut out the voice of His Spirit; those have given themselves to the dark to rule; when the judgment time will come all those have no chance to argue, they will be cast out into the hades.

“เวลานี้ผู้นำของโลกนี้จะถูกขับออกไป” ผู้นำของโลกนี้คือผู้รับใช้แห่งด้านความมืด มนุษย์ทั้งหมดผู้ที่ฟังความมืดและไม่สนใจต่อเสียงของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ตกอยู่ในพวกนี้ พระบิดาได้ให้โลกนี้ในมือของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและพวกนั้นทั้งหมดที่ไม่ยอมรับพระองค์เข้าใกล้ใจของพวกเขาและปิดเสียงของพระวิญญาณของพระองค์ พวกนั้นได้ให้ตัวของพวกเขาเองต่อความมืดเพื่อนำ เมื่อเวลาพิพากษามาถึงพวกนั้นทั้งหมดไม่มีโอกาสแก้ตัว พวกเขาจะถูกขับออกไปเข้าสู่สูนรก

³² And I, if I be lifted up from the earth, will draw all to Myself.

³² และ **เรา** ถ้า **เรา** ได้ถูกยกขึ้นจากโลก จะดึงดูดทั้งหมดเพื่อ **ตัวเราเอง**

Comments 12:32. The beloved Son of God has been crucified, and in His death, He has taken all those who believed in Him as He departed to heaven; all those who have faith in Him will be taken to be with Him in Paradise for waiting for the judgment time. So, likewise, those left on earth who come to the beloved Son of God after His crucifixion, He will take them as well; as the verse has told all readers, the beloved Son of God has drawn all that belong to Him to Himself.

ความเห็น 12:32 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขน และในความตายของพระองค์ พระองค์ได้พาพวกนั้นทั้งหมดที่เชื่อในพระองค์เมื่อพระองค์ได้แยกออกไปสู่สวรรค์ พวกนั้นทั้งหมดผู้ที่มีความศรัทธาในพระองค์จะถูกพาไปกับพระองค์ในสวรรค์สำหรับรอเวลาแห่งการพิพากษา ดังนั้นเช่นเดียวกัน พวกที่เลือบบนโลกผู้ซึ่งมายังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าหลังจากที่พระองค์ถูกตรึงบนกางเขน พระองค์จะพาพวกเขาไปเช่นเดียวกัน ตามที่ข้อเขียนได้บอกแก่เหล่าผู้อ่านทั้งหมด พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ดึงทั้งหมดที่เป็นของพระองค์แก่พระองค์เอง

³³ Now this He was saying, signifying by what manner of death He was about to die.

³³ เวลาที่ **พระองค์** ได้พูดสิ่งนี้ เพื่อมุ่งหมายว่า **พระองค์** จะสิ้นพระชนม์อย่างไร

Comments 12:32-33. These verses tell the purpose of the death in the human form of the beloved Son of God; as a human, He has faced death, but this death of His has brought life to all that will die believing in His name.

ความเห็น 12:32-33 ข้อเขียนเหล่านี้บอกจุดประสงค์ของความตายในมนุษย์จากพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เป็นมนุษย์ พระองค์ได้เผชิญหน้ากับความตาย แต่การตายนี้ของพระองค์ได้นำชีวิตมายังทั้งหมดนั้นจะตายในพระนามของพระองค์

³⁴ The multitude therefore answered Him, We have heard from the law that the Christ abides forever; and how do Thou say, That the Son of Man it behooves to be lifted up? Who is this Son of Man?

³⁴ ผู้ชนยังที่นั่นตอบต่อ **พระองค์** เราได้รู้จากกฎนั้นว่า **พระคริสต์** คงอยู่ตลอดไป และอย่างไร **พระองค์ท่าน** พูดว่า **บุตรมนุษย์** นั้นสมควรถูกยกขึ้น? ใครคือ **บุตรมนุษย์**?

Comments 12:34. “The multitude therefore answered Him”; What the Lord said, the multitude also has heard and knew very well what the beloved Son of God was telling them, but within themselves, they have ignored His word; that is why when they talked with Him, the question they have is related to His humanity but not to His true identity as God.

ความเห็น 12:34 “ผู้ชนยังที่นั่นตอบต่อพระองค์” อะไรที่พระเจ้าได้พูด ผู้ชนด้วยกันได้ยินและรู้อย่างดีว่าอะไรที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบอกแก่พวกเขา แต่ภายในพวกเขาเอง พวกเขาได้ไม่สนใจต่อพระคำของพระองค์ นั่นคือทำไมพวกเขาจึงได้พูดกับพระองค์ คำถามที่พวกเขามีคือเกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ของพระองค์แต่ไม่ใช่สำหรับตัวตนที่แท้จริงของพระองค์ในฐานะพระผู้เป็นเจ้า

“We have heard from the law ...”; As the verse has told, the Lord has already given them the details in the Law that the beloved Son of God will live for eternity. The Christ of God will never die, and their own Law has also told this.

“เราได้รู้จากกฎ...” ตามที่ข้อเขียนได้บอก พระเจ้าได้เห็นแก่พวกเขาแล้วรายละเอียดของกฎนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าสำหรับชีวิตนิรันดร์ พระคริสต์ของพระผู้เป็นเจ้าจะไม่เคยตาย และกฎของพวกเขาเองด้วยกันได้บอกสิ่งนี้

“and how do Thou say, ...”; Humans did not understand the term “lifted up.” Therefore, when they crucified the beloved Son of God, the death that He faced showed to all humans that the Father had lifted Him up on high in that death.

“และอย่างไรพระองค์ท่านพูดว่า... “มนุษย์ไม่เข้าใจคำที่ว่า”ถูกยกขึ้น” ดังนั้น เมื่อพวกเขาได้ตรึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขน ความตายนั้นที่พระองค์ได้ประสบได้แสดงแก่มนุษย์ทั้งหมดนั้นว่าพระบิดาได้ยกพระองค์ขึ้นสูงในความตายนั้น

“Who is this Son of Man?” Everyone has the same question, why the beloved Son of God calls Himself Son of Man? First, everyone must remember that the beloved Son of God is one hundred percent human, so to be human, He is a Man. When the Son of Man has called Himself this way, He refers to His own human nature that He has taken with Him back to heaven; the beloved Son of God has returned back to the Father in the human body, which makes Him become the Son of Man.

“ใครคือบุตรมนุษย์? “ทุกคนมีคำถามเดียวกัน ทำไมพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเรียกพระองค์เองว่าบุตรมนุษย์? แรก ทุกคนต้องจำแนกว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือมนุษย์ร้อยเปอร์เซ็นต์ ดังนั้นเป็นมนุษย์ พระองค์คือผู้ชาย เมื่อบุตรมนุษย์เรียกพระองค์เองทางนี้ พระองค์หมายถึงธรรมชาติของพระองค์เองในการเป็นมนุษย์นั้นพระองค์ได้พากลับไปกับพระองค์ผู้สวรรค์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้กลับไปยังพระบิดาในร่างมนุษย์ ซึ่งทำให้พระองค์กลายเป็นบุตรมนุษย์

³⁵ **Jesus** then said to them, **Still** a little time is the light among you. **Walk in the manner of the light you have, so that darkness might not overtake you; but the one walking in the darkness does not know where he is going.**

³⁵ แล้ว **พระเยซู** จึงพูดแก่พวกเขา ยังคงมีเวลาอีกเล็กน้อยที่แสงสว่างจะอยู่ในหมู่พวกเขา เดินในตามทางของแสงสว่างนั้นที่เจ้ามี เพื่อความมืดจะไม่ได้อึดกุมเจ้า แต่ผู้ที่เดินในความมืดไม่รู้ว่าจะไปยังที่ใด

Comments 12:35. “Jesus then said to them ...”; When the beloved Son of God was on earth as a human, He had told all humans, then and now, that His teaching is the light for all people. Therefore, all humans should meditate and pray on His teachings. While He was among them, He Himself was the light, but soon He will leave them and also give all the true light, the Holy Bible. Now the true light is in the Holy Bible because the beloved Son of God has returned back to heaven. Still, He never took His light from humans, which is why His teaching will remain and be the true light for everyone that comes and meditates on His teaching; follow what He has taught, and that is what the true believer in Him should do.

ความเห็น 12:35 “แล้วพระเยซูจึงพูดแก่พวกเขา...” เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้อยู่บนโลกดั่งเป็นมนุษย์ พระองค์ได้บอกมนุษย์ทั้งหมด เวลา นั้นและเวลานี้ พระคำสอนของพระองค์นั้นคือแสงสว่างสำหรับประชาชนทั้งหมด ดังนั้น มนุษย์ทั้งหมดควรมีออบรมและสวดภาวนาบนพระคำสอนของพระองค์ ขณะที่อยู่กับพวกเขา พระองค์พระองค์เองได้เป็นแสงสว่าง แต่เร็ววันพระองค์จะไปจากพวกเขาและด้วยกันให้แก่มนุษย์ทุกคน แสงสว่างที่แท้จริง พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ เวลานี้แสงสว่างที่แท้จริงคือพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้กลับคืนไปยังสวรรค์ ยังคง พระองค์ไม่เคยได้เอาแสงสว่างของพระองค์ไปจากมนุษย์ ซึ่งนั่นคือทำไมพระคำสอนของพระองค์จะคงอยู่และเป็นแสงสว่างที่แท้จริงสำหรับทุกคนนั้น ที่มาและออบรมบนพระคำสอนของพระองค์ ติดตามว่าอะไรที่พระองค์ได้สอน และนั่นคืออะไรที่ผู้มีความเชื่อที่แท้จริงในพระองค์ควรจะทำ

“Walk in the manner of the light you have ...”; As believers, when you continue your life, if you abide in the beloved Son of God’s teachings, you still have light with you, and you can continue to walk in your daily life with faith and trust in the true light of the beloved Son of God.

“เดินในตามทางของแสงสว่างนั้นที่เจ้ามี...” เป็นผู้มีความเชื่อ เมื่อคุณดำเนินชีวิตของคุณ ถ้าคุณคงอยู่ในพระคำสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า คุณยังคงมีแสงสว่างกับคุณ และคุณสามารถดำเนินในชีวิตทุกวันของคุณกับความศรัทธาและวางใจในแสงสว่างที่แท้จริงของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

“but the one walking in the darkness ...”; Whoever does not follow the teachings that the beloved Son of God has given in the Holy Bible, that person walks in the dark and does not know that his soul has walked into the pit of hell, and the person does not even know, that they are walking to destruction.

“แต่ผู้ที่เดินในความมืดไม่รู้ว่าจะไปยังที่ใด...” ใครก็ตามที่เดินไม่ติดตามพระคำสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าที่ได้ให้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ คนนั้นเดินในความมืดและไม่รู้ว่าจิตวิญญาณของเขาได้เดินลงไปสู่บ่อของนรก และคนไม่รู้ นั่นว่าพวกเขากำลังเดินไปสู่การทำลาย

³⁶ **While you have the light, believe in the light, so that you may become sons of light. These spoke Jesus, and having gone away He was hidden from them.**

³⁶ ในขณะที่พวกเขามีแสงสว่าง เชื่อในแสงสว่าง เพื่อนั้นว่าเจ้าอาจได้เป็นบุตรของแสงสว่าง สิ่งนี้ **พระเยซู** ได้พูดแล้ว และออกไปตามทางเพื่อ

พระองค์ ได้หลบจากพวกเขา

Comments 12:36. “While you have the light ...”; As the verse has told, walk when you have the light. The light in this place is faith in the Trinity of God; if you are a true believer and accept the Trinity of God in your soul, you become a child of the light.

“having gone away He was hidden from them.” Jesus still continues His journey because He never stops long in one place; people have taken that as He is running away from problems, but the beloved Son of God still has much work to do. He went away from them, but did not go for hiding, but went out and worked for the light by telling them about the mercy of the Father; He Himself also taught them and told them what they should do to be saved; so, meditate and study and pray for mercy to understand, and the living word also will become the light for your soul.

ความเห็น12:36 “ในขณะที่พวกเจ้ามีแสงสว่าง...”ตามที่ข้อเขียนได้บอก เดินเมื่อคุณมีแสงสว่าง แสงสว่างในที่นี้คือความศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าแห่งทั้งสาม ถ้าคุณคือผู้ที่มีความเชื่อที่แท้จริงและยอมรับพระผู้เป็นเจ้าแห่งทั้งสามในจิตวิญญาณของคุณ คุณได้กลายเป็นบุตรแห่งแสงสว่าง

“ออกไปตามทางเพื่อพระองค์ได้หลบจากพวกเขา” พระเยซูยังคงดำเนินต่อไปในการเดินทางของพระองค์เพราะพระองค์ไม่เคยหยุดในที่เดียวเป็นเวลานาน ประชาชนได้ถือเอาว่านั่นคือพระองค์หลบหนีไปจากปัญหา แต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ายังคงมีงานจำนวนมากที่ต้องทำ พระองค์ออกไปจากพวกเขา แต่ไม่ได้ไปสำหรับหลบซ่อน แต่ออกไปและทำงานสำหรับเป็นแสงสว่างโดยบอกพวกเขาเกี่ยวกับพระเมตตาของพระบิดา พระองค์พระองค์เองด้วยกันได้สอนพวกเขาและได้บอกพวกเขาว่าอะไรที่พวกเขาควรจะทำเพื่อให้ได้รอด ดังนั้น ฝึกอบรมและศึกษาและสวดภาวนาสำหรับพระเมตตาเพื่อมีความเข้าใจ และด้วยกันพระคำแห่งชีวิตจะเป็นแสงสว่างสำหรับจิตวิญญาณของคุณ

³⁷ Yet, so many signs of Him having been done before them, they did not believe in Him;

³⁷ ยังคง ดังนั้นได้มีสัญญาณการร้องเพลงมากมายของ **พระองค์** ได้ทำต่อหน้าพวกเขา พวกเขายังคงไม่เชื่อใน **พระองค์**

Comments 12:37. The beloved Son of God has done many miracle signs for the people to see, yet their hearts were still hardened; they wanted to see more signs, but they still did not believe who He is.

ความเห็น12:37 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ทำสิ่งมหัศจรรย์หลายอย่างสำหรับประชาชนให้เห็น ใจของพวกเขายังคงแข็งกระด้าง พวกเขาต้องการเห็นสัญญาณต่อสัญญาณมาก แต่พวกเขายังคงไม่เชื่อว่าพระองค์คือใคร

³⁸ so that the word of Isaiah the prophet might be fulfilled that said:

Lord, who has believed our report?

And the arm of the **Lord**, to whom was it revealed?

³⁸ ดังนั้นคำของศาสดาพยากรณ์อิสยาห์จะได้สำเร็จที่ว่า

พระเจ้า ใครได้เชื่อในคำบอกของพวกเขา?

และแขนของ **พระเจ้า** เพื่อใครที่ได้แสดงออก?

Comments 12:38. This verse did not tell that if the people did not do certain things, the beloved Son of God would not come, and also, it is not a condition for the beloved Son of God to perform miracles, but all things must happen according to the Father’s will which has been revealed through the prophet. This quote is from Isaiah 53:1.

ความเห็น12:38 ข้อเขียนนั้นไม่ได้บอกว่าจะถ้าประชาชนไม่ได้ทำบางอย่าง พระบุตรสุดที่รักจะไม่มา และด้วยกัน มันไม่ใช่สภาพสำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อทำสิ่งมหัศจรรย์ แต่ทุกอย่างต้องเกิดขึ้นตามแต่พระประสงค์ของพระบิดาซึ่งได้มีบอกไว้ผ่านศาสดาพยากรณ์ ข้อบอกลูกคือจากอิสยาห์ 53:1

“Lord, who has believed our report?” When the verse says our report, it refers to the word that has been spoken through the prophet related to the beloved Son of God, mainly that He will come down to the earth to be the Savior of the world. The Father Himself has already told people, and many prophets have declared the will of the Father to save the world through His beloved Son’s mercy; even the people’s hearts want to be saved but do not want to believe that the only one way to be saved is through the beloved Son of God, and they try to seek other ways to be saved; regardless of how many prophets will come and tell, their disobedient hearts never believed in the Father’s plan.

“พระเจ้า ใครได้เชื่อในคำบอกของพวกเขา?” เมื่อข้อเขียนได้บอกว่าจะคำบอกของพวกเขา มันหมายถึงคำนั้นที่ได้มีบอกไว้ผ่านศาสดาพยากรณ์เกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ส่วนใหญ่พระองค์นั้นจะลงมายังโลกเพื่อเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลก พระบิดาพระองค์เองได้บอกแก่ประชาชน

แล้ว และศาสดาพยากรณ์หลายคนได้ประกาศพระประสงค์ของพระบิดาเพื่อช่วยโลกให้รอดผ่านพระเมตตาของพระบุตรสุดที่รักของพระองค์ถึงแม้ว่าใจของประชาชนต้องการได้รอดแต่ไม่ต้องการเชื่อในว่ามีเพียงทางเดียวเพื่อให้รอดคือผ่านพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และพวกเขาพยายามเสาะหาทางอื่นเพื่อให้รอด ไม่สำคัญว่าเหล่าศาสดาพยากรณ์หลายคนจะมาและบอก ใจไม่เชื่อฟังของพวกเขาไม่เคยเชื่อในแผนของพระบิดา

“And the arm of the Lord, to whom was it revealed?” The Father has told the people through His prophets that the mercy of the Father has been revealed. “And to whom” refers to the whole world; they have seen the work, and the word had been pronounced to all.

“และแขนของพระเจ้า เพื่อใครที่ได้แสดงออก? พระบิดาได้บอกประชาชนผ่านโดยศาสดาพยากรณ์ของพระองค์นั้นว่าพระเมตตาของพระบิดาได้มีบอก “และเพื่อใคร” หมายถึงทั้งโลก พวกเขาได้เห็นงาน และพระคำได้มีประกาศแก่ทั้งหมด

³⁹ On account of this, they were not able to believe, for that Isaiah said again,

³⁹ เนื่องจากสิ่งนี้ พวกเขาจึงได้ไม่สามารถเชื่อ นั้นเพราะอิสยาห์ได้พูดอีกว่า

⁴⁰ He has blinded their eyes,
and has hardened their heart,
In order that they should not see with the eyes;
and perceive with the heart, and turn,
and I will heal them.

⁴⁰ พระองค์ได้ปิดตาของพวกเขา

และได้ทำให้ใจของพวกเขาแข็งกระด้าง

เพื่อว่าพวกเขาจะไม่เห็นด้วยตา

และรับรู้ด้วยใจ และหันกลับ

และเราจะรักษาพวกเขา

Comments 12:40. “He has blinded their eyes.” “He” in this place refers to the Father Himself; now, here is the place to talk about the election. For some of them, the Father has blocked their eyes to see. Even if they are looking through His creation, they will not acknowledge the Lord's handwork. Everything the Lord created works together very well because the Father Himself created them and put them in order; something will rely on something else, and that is the way the Father wants all things to be; all things work together in harmony, one will have more than another, but both still need each other as well.

ความเห็น 12:40 “พระองค์ได้ปิดตาของพวกเขา” “พระองค์” ในที่นี้หมายถึงพระบิดาพระองค์เอง เวลานี้ ที่นี้คือที่ที่พูดเกี่ยวกับการเลือก สำหรับบางคนของพวกเขา พระบิดาได้ปิดตาของพวกเขาเพื่อเห็น ถึงแม้ว่าพวกเขากำลังมองผ่านสิ่งที่พระองค์ได้สร้าง พวกเขาจะไม่ยอมรับมือของพระเจ้าที่ทำงาน ทุกอย่างที่พระเจ้าได้สร้างทำงานด้วยกันอย่างดีเพราะพระบิดาพระองค์เองได้สร้างพวกเขาและวางพวกเขาเป็นตามลำดับ บางอย่างจะพึ่งบางอย่าง และนั่นคือทางที่พระบิดาต้องการให้ทุกอย่างเป็นไป ทุกอย่างทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข คนหนึ่งจะมีมากกว่าคนอื่น แต่ทั้งสองยังคงต้องการกันและกันด้วยเช่นกัน

“and hardened their heart.” Therefore, when the Father has blinded their eyes, He also has hardened their heart; their heart will not respond to what they hear because their eyes have been blinded, making their heart hardened and not rejoicing in the works of the Lord.

He has blinded their eyes and hardened their heart so they do not sin while Jesus is among them on earth and might have a chance to repent after His resurrection. If the Father did not do this to them, their soul will never have a chance at the resurrection.

“และได้ทำให้ใจของพวกเขาแข็งกระด้าง” ดังนั้น เมื่อพระบิดาได้ปิดตาของพวกเขา ด้วยกันพระองค์ได้ทำให้ใจของพวกเขาแข็งกระด้าง ใจของพวกเขาจะไม่ตอบต่อว่าอะไรที่ใจของพวกเขาเพราะตาของพวกเขาได้ถูกปิด ทำให้ใจของพวกเขาแข็งกระด้างและไม่มีความยินดีในงานของพระเจ้า พระองค์ได้ปิดตาของพวกเขาและทำให้ใจของพวกเขาแข็งกระด้างดังนั้นพวกเขาไม่ทำบาปขณะที่พระเยซูอยู่ในหมู่พวกเขาบนโลกและอาจมีโอกาสกลับตัวหลังจากการฟื้นคืนชีพของพระองค์ ถ้าพระบิดาไม่ทำอย่างนี้กับพวกเขา จิตวิญญาณของพวกเขาจะไม่เคยได้มีโอกาสเมื่อการฟื้นคืนชีพ

“In order that they should not see with the eyes.” Even when they have seen with their own eyes, in their eyes is empty, almost to be as seeing nothing.

“เพื่อว่าพวกเขาจะไม่เห็นด้วยตา” ถึงแม้ว่าพวกเขาได้เห็นด้วยตาของพวกเขาเอง ในตาของพวกเขาที่ว่างเปล่า ก็เกือบเหมือนกับว่าไม่เห็นสิ่งใด

“and perceive with the heart, and turn.” So then, if they have used the spiritual eyes that the Lord gives, they will acknowledge Him in their heart and come back to glorify Him before it is too late. Meaning that the Lord wants them to believe without seeing (any miracles), but believing from their heart and turn to Him and repent.

“และรับรู้ด้วยใจ และหันกลับ” ดังนั้นเมื่อ ถ้าพวกเขาได้ใช้ตาแห่งทางจิตวิญญาณที่พระเจ้าได้ให้ พวกเขาจะยอมรับพระองค์ในใจของพวกเขาและกลับมาถวายพระสิริต่อพระองค์ก่อนที่จะสาย นั้นหมายความว่าพระเจ้าต้องการให้พวกเขาโดยไม่ได้เห็น(สิ่งมหัศจรรย์ใดๆ) แต่มีความเชื่อจากใจของพวกเขาและหันกลับมายังพระองค์และกลับตัว

“and I will heal them.” So then, when they have come with humble hearts and glorify the Trinity of God, the Father will heal them completely, and their eyes will see what the Father has done, and their heart will acknowledge what they have seen, and their ears will hear the praising of the others that praise the God Almighty, and their own heart will stop and glorify God Almighty, and the Lord will have mercy on them.

“และเราจะรักษาพวกเขา” แล้วดังนั้น เมื่อพวกเขามาด้วยใจที่ถ่อมและสรรเสริญความเป็นสามของพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาจะรักษาพวกเขาอย่างสมบูรณ์ และตาของพวกเขาจะเห็นว่าอะไรที่พระบิดาได้ทำ และใจของพวกเขาจะยอมรับว่าอะไรที่พวกเขาได้เห็น และหูของพวกเขาจะได้ยินการสรรเสริญของผู้คนที่สรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพ และพระเจ้าจะมีพระเมตตาต่อพวกเขา

Q: Why are we saying, “for some of them, the Father has blocked their eyes to see”?

คำถาม ทำไมเราจึงพูดว่า “สำหรับบางคนของพวกเขา พระบิดาได้ปิดตาของพวกเขาเพื่อเห็น”?

A: Because the Father has already seen what they will do, and by blocking their eyes, they will still have a chance for their soul to be saved. In that way, they blaspheme without seeing, and the guilt on them will be lesser; it is opposite to those that the Father did not block their eyes and commit sin; these people will not be forgiven on the judgment day.

คำตอบ เพราะพระบิดาได้เห็นแล้วว่าพวกเขาจะทำอะไร และโดยปิดตาของพวกเขา พวกเขาจะยังคงมีโอกาสสำหรับจิตวิญญาณของพวกเขาเพื่อได้รอด ในทางนั้น พวกเขาได้ดูหมิ่นโดยไม่เห็น และความผิดของพวกเขาจะได้มีน้อยลง มันคือตรงกันข้ามกับพวกนั้นที่พระบิดาไม่ได้ปิดตาของพวกเขา และทำบาป คนพวกนี้จะไม่มีการให้อภัยในวันพิพากษา

John 12:40 verse is a quotation from Isaiah 6:10 (ESV) which says:

ข้อเขียนยอห์น 12:40 คือเอามาจากอิสยาห์ 6:10 (ESV) ซึ่งบอกว่า

“Make the heart of this people dull,
and their ears heavy,
and blind their eyes;

“ทำให้จิตใจของคนๆนี้หม่นหมอง

และหูของพวกเขาหนัก

และทำให้ตาของพวกเขามืดบอด

lest they see with their eyes,
and hear with their ears,
and understand with their hearts,
and turn and be healed.”

เกรงว่าพวกเขาจะเห็นกับตา

และได้ยินกับหูของพวกเขา

และเข้าใจด้วยหัวใจของพวกเขา

และหายเป็นปกติ”

Q: How do we understand the words differences between Isaiah 6:10 and John 12:40?

คำถาม เราเข้าใจอย่างไรระหว่างคำที่แตกต่างระหว่างอิสยาห์6:10และยอห์น12:40?

A: Different translations, but the meaning is the same; some have translated out of their own understanding, but still, they line up with the correct order. For example, John has received what the Lord wanted him to put down, which is the correct way for this Gospel. Still, if people try to compare somewhere and bring it here, it will not match, but John has the right to put it down because the Lord has seen the work that will be accomplished by giving a different way of arrangement; however, the meaning has not changed at all.

คำตอบ การแปลที่แตกต่างกัน แต่ความหมายนั้นเหมือนกัน บ้างมีการแปลจากความเข้าใจของตนเอง แต่พวกเขายังคงเป็นตามลำดับที่ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น ยอห์นได้รับอะไรที่พระเจ้าต้องการให้เขาวางลง ซึ่งคือทางที่ถูกต้องสำหรับพระหนังสือนี้ ยังคง ถ้าประชาชนพยายามเปรียบเทียบบ้างที่และนำมาที่นี่ มันจะไม่ตรงกัน แต่ยอห์นมีสิทธิที่จะวางมันลงเพราะพระเจ้าได้เห็นว่ามันจะสำเร็จโดยให้ทางแตกต่างเพื่อเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ความหมายไม่ได้มีเปลี่ยนแปลง

⁴¹ These things said Isaiah, because he saw **His** glory, and spoke concerning **Him**.

⁴¹ สิ่งนี้อิสยาห์ได้บอกไว้ เพราะเขาได้เห็นพระสิริของ **พระองค์** และได้พูดเกี่ยวกับ **พระองค์**

Comments 12:41. Isaiah has seen the glory of the beloved Son of God, and that glory has impacted his heart, and the Father has used him to prophesy the word and write it down.

ความเห็น12:41 อิสยาห์ได้เห็นการสรรเสริญของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และการสรรเสริญนั้นได้มีผลกระทบต่อใจของเขา และพระบิดาได้ใช้เขาเพื่อคำพยากรณ์และเขียนมันลง

⁴² Nevertheless, even **also out** of the rulers, many believed in **Him**; but **on account** of the Pharisees, they **were not confessing in order that they might not** be put out of the synagogue:

⁴² ถึงอย่างนั้น ด้วยกันจากเหล่าพวกผู้นำ หลายคนได้เชื่อใน **พระองค์** แต่เนื่องเพราะพวกฟาริสี พวกเขาไม่สารภาพมันเพื่อพวกเขาจะได้ไม่ถูกขับออกจากธรรมศาลา

Comments 12:42. From this verse, let all readers notice the ones who believed in the beloved Son of God but were afraid of people, which made their hearts not open to receive the word. This world has blocked many eyes; the ones who want to be accepted by people have forgotten that it is much better to be accepted by God and not by the people. Still, if you want to be someone of this world and ignore the voice of God in your heart, you will be like these people, be the rulers but afraid to be kicked from the worship place; think first, the worship place of this earth may accept you, but the place of worship in heaven has denied you because you have listened to humans before listening to God.

ความเห็น12:42 จากข้อเขียนนี้ ให้ผู้อ่านทุกท่านสังเกตผู้คนที่ได้เชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าแต่ยังคงมีความกลัวต่อประชาชน ซึ่งทำให้ใจของพวกเขาไม่เปิดเพื่อรับพระคำ โลกนี้ได้ปิดตาหลายตา ผู้คนที่ต้องการเป็นที่ยอมรับโดยประชาชนได้ลืมว่านั่นมันเป็นการดีกว่าที่จะเป็นที่ยอมรับโดยพระผู้เป็นเจ้าและไม่ใช้โดยคน ยังคง ถ้าคุณต้องการเป็นคนบางคนสำหรับโลกนี้และไม่สนใจเสียงของพระผู้เป็นเจ้าในใจของคุณ คุณจะเป็นเหมือนคนพวกนี้ เป็นพวกผู้นำแต่กลัวที่จะถูกขับออกไปจากที่บูชา คิดก่อน ที่สำหรับบูชาของโลกนี้อาจยอมรับคุณ แต่ที่สำหรับบูชาในสวรรค์ได้ปฏิเสธคุณเพราะคุณได้ฟังมนุษย์ก่อนที่จะฟังพระผู้เป็นเจ้า

⁴³ for they **took pleasure** in the **opinion** of people more than the **opinion** of **God**.

⁴³ เพราะพวกเขาได้มีความชอบต่อความคิดของประชาชนมากกว่าความคิดของ **พระผู้เป็นเจ้า**

Comments 12:43. For the ones that take pleasure in the opinion of people, the opinion of God becomes nothing for them; because by glory from people, they will be lifted up on this earth, and their eyes could see that glory now, but the glory of God is not of this earth, but the earth that will come later. And humans are not willing to wait to receive glory later, so they choose to receive now the glory from people instead of waiting for God.

ความเห็น12:43 สำหรับผู้คนที่ชอบรับความยินดีในความคิดเห็นของประชาชน ความคิดเห็นของพระผู้เป็นเจ้ากลายเป็นไม่มีความหมายสำหรับพวกเขา เพราะโดยการสรรเสริญจากประชาชน พวกเขาจะถูกยกขึ้นบนโลกนี้ และตาของพวกเขาสามารถเห็นการสรรเสริญนั้นทันที แต่การสรรเสริญของพระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่ของโลกนี้ แต่ของโลกที่จะมาถึงภายหลัง และมนุษย์จะไม่ต้องการรอเพื่อรับการสรรเสริญในภายหลัง ดังนั้นพวกเขาเลือกเพื่อรับเวลานี้คำสรรเสริญจากประชาชนแทนที่จะรอสำหรับพระผู้เป็นเจ้า

44 And **Jesus** cried out and said, **Whoever** believes in **Me**, believes not in **Me**, but in the **One** having sent **Me**.

44 และ พระเยซู อธิษฐานออกมาและพูดว่า ใครก็ตามที่เชื่อใน **เรา** ไม่ได้เชื่อใน **เรา** แต่ใน **ผู้หนึ่ง** ที่ได้ส่ง **เรา**

Comments 12:44. In this verse, all believers can notice that the beloved Son of God always puts the Father in front of Him. The beloved Son of God has put Himself below the Father, the Father has sent Him, and He listens and obeys the Father's will. Therefore, if you believe in the beloved Son of God, it has shown that you believe not just only the word of the beloved Son of God, but you believe that He has been sent by the Father.

ความเห็น12:44 ในข้อเขียนนี้ เหล่าผู้มีความเชื่อทั้งหมดสามารถสังเกตได้นั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าตลอดเวลานำพระบิดามาเบื้องหน้าของพระองค์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้วางพระองค์เองลงใต้พระบิดา พระบิดาได้ส่งพระองค์ และพระองค์รับฟังและเชื่อฟังพระประสงค์ของพระบิดา ดังนั้น ถ้าคุณเชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า มันได้แสดงว่าคุณเชื่อไม่ใช่เพียงพระคำของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แต่คุณเชื่อว่าคุณนั้นว่าพระองค์ได้ถูกส่งมาโดยพระบิดา

45 And **whoever** beholds **Me**, beholds the **One** having sent **Me**.

45 และใครก็ตามที่ได้รับ **เรา** ได้รับ **ผู้หนึ่ง** ที่ได้ส่ง **เรา**

Comments 12:45. For us today, “beholds” (gaze upon) does not refer to physical seeing but to the Holy Word, which talks about the beloved Son of God that has come to the earth.

ความเห็น12:45 สำหรับเราทุกวันนี้ “ได้รับ”(มองเห็น) ไม่ได้หมายถึงทางกายที่เห็นแต่เพื่อพระคำศักดิ์สิทธิ์ นั้นซึ่งพูดเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าที่ได้มายังโลก

46 **I** have come, a light into the world, so that **whoever** is believing in **Me**, should not remain in the darkness.

46 **เรา** ได้มา แสงสว่างเข้าสู่โลก ดังนั้นใครก็ตามที่เชื่อใน **เรา** จะไม่คงอยู่ในความมืด

Comments 12:46. In this verse, all Christians can notice the mercy of the Father; the Father has sent the beloved Son of God, the true light for the soul, to all who believe in Him and abide in His teaching. When you abide by His teaching, the dark cannot cover your soul. All His teaching in the Holy Bible must be followed. The one who reads but does not meditate will not get the protection; the living word needs meditation to grow and send the long root into the soul of the person.

ความเห็น12:46 ในข้อเขียนนี้ เหล่าคริสเตียนสามารถสังเกตพระเมตตาของพระบิดา พระบิดาได้ส่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แสงสว่างที่แท้จริงสำหรับจิตวิญญาณ แก่ทั้งหมดซึ่งเชื่อในพระองค์และคงอยู่ในพระคำสอนของพระองค์ เมื่อคุณคงอยู่โดยพระคำสอนของพระองค์ ความมืดไม่สามารถคลุมจิตวิญญาณของคุณ พระคำสอนทั้งหมดของพระองค์ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ต้องติดตาม ผู้ที่อ่านแต่ไม่ฝึกอบรมจะไม่ได้รับการปกป้อง พระคำแห่งชีวิตต้องฝึกอบรมเพื่อเติบโตและส่งรากลึกเข้าสู่จิตวิญญาณของคน

47 And if **anyone** listens **My** sayings, and does not believe, **I** do not judge him; for **I** did not come that **I** might judge the world, but that **I** might save the world.

47 และถ้าใครฟังสิ่งที่ **เรา** พูด และไม่เชื่อ **เรา** ไม่พิพากษาเขา เพราะ **เรา** ไม่ได้มานั้นเพื่อ **เรา** จะพิพากษาโลก แต่เพื่อ **เรา** จะได้ช่วยโลก

Comments 12:47. “... , I do not judge him;” As the verse has told to all readers, listening but not believing, the beloved Son of God has not judged that person, but the Spirit of the beloved Son of God, which is in the Holy Word, knows if the person believes the Word or not, and that makes the beloved Son of God know that person as well. This knowledge will be used on the last day for judgment, but this knowledge of the Spirit of the beloved Son of God will be revealed on the judgment day with the Father, and that person will receive the judgment. So, the Lord is telling us that He did not come at that time in the world to judge the world at that time, but to give His word and the light of salvation to all people. The judgment of all people will take place at the judgment day.

ความเห็น12:47 “...เราไม่พิพากษาเขา” ตามที่ข้อเขียนได้บอกแก่เหล่าผู้อ่านทั้งหมด ที่ฟังแต่ไม่ได้เชื่อ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ได้พิพากษาคอนนั้น แต่พระวิญญาณของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ซึ่งอยู่ในพระคำศักดิ์สิทธิ์ รู้ถ้าคนเชื่อในพระคำหรือไม่ และนั่นทำให้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ารู้จักผู้นั้นด้วยเช่นกัน ความรู้นี้จะใช้ในวันพิพากษาสุดท้าย แต่ความรู้นี้ของพระวิญญาณของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะได้เป็นที่เปิดเผยในวัน

พิพากษากับพระบิดา และผู้หนึ่งจะรับคำพิพากษา ดังนั้น คือบอกเรานั้นว่าพระองค์ไม่ได้มายังเวลานั้นของโลกเพื่อพิพากษายังเวลานั้น แต่เพื่อให้พระ
คำของพระองค์และแสงสว่างของพระเจ้าแห่งความรอดแก่ประชาชนทั้งหมด การพิพากษาคงทั้งหมดจะทำในวันพิพากษา

“...but that I might save the world.” The purpose of the beloved Son of God to come on earth is to save everyone, not to judge anyone while on earth. The One who will judge is the Father Himself, but through the beloved Son of God; all that believe and meditate on the Holy Word, the beloved Son of God will save them. You follow something but do not know the meaning; however, when you meditate, you know what the Holy Word has told you, and that will lead you to follow, but before following, you must meditate.

“...แต่เพื่อเราจะได้ช่วยโลก” จุดประสงค์ของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อมาบนโลกคือเพื่อช่วยทุกคน ไม่ใช่พิพากษาผู้ใดขณะที่อยู่บนโลก ผู้ที่จะ
พิพากษาคือพระบิดาพระองค์เอง แต่โดยผ่านพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ทั้งหมดที่ฝึกอบรมในพระคำศักดิ์สิทธิ์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะช่วย
พวกเขา คุณติดตามบางอย่างแต่ไม่ได้รู้ความหมาย เมื่อคุณฝึกอบรม คุณรู้ว่าพระคำศักดิ์สิทธิ์ได้บอกคุณว่าอะไร และนั่นจะนำคุณเพื่อติดตาม แต่
ก่อนติดตาม คุณต้องฝึกอบรม

⁴⁸ The one rejecting **Me**, and receiving not **My** sayings, has **One** judging him. The word which **I** spoke, that one will judge him in the last day.

⁴⁸ ผู้ที่ไม่รับ **เรา** และไม่รับสิ่งที่ **เรา** พูด ได้มี **ผู้หนึ่ง** พิพากษาเขา คำซึ่ง **เรา** ได้พูด คำนั้นจะพิพากษาเขาในวันสุดท้าย

Comments 12:48. “... has One judging him.” The beloved Son of God has said to all believers that the One judge is the Father; He alone can judge all things.

“The word which I spoke, ...”; Remember also that the Bible has told that the Father has given Him the word; whatever the beloved Son of God has spoken is not His own word alone, but the Father’s word as well, and that is why the Lord has told all, that the word He spoke will judge.

ความเห็น 12:48 “...ได้มีผู้หนึ่งพิพากษาเขา” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกแก่เหล่าผู้มีความเชื่อทั้งหมดนั้นว่าผู้หนึ่งที่พิพากษาเขาคือพระบิดา
พระองค์ลำพังสามารถพิพากษาทุกอย่าง

“คำซึ่งเราได้พูด...” ด้วยกันนั้นจำได้ว่าพระคัมภีร์ได้บอกนั้นว่าพระบิดาได้ให้แก่พระองค์พระคำ อะไรก็ตามที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พูดคือ
ไม่ใช่พระคำของพระองค์ตามลำพัง แต่พระคำของพระบิดาด้วยเช่นกัน และนั่นคือทำไมพระเจ้าได้บอกแก่ทุกคน พระคำนั้นที่พระองค์ได้พูดจะ
พิพากษา

⁴⁹ For **I** spoke not from **Myself**; but the **Father** having sent **Me**, **Himself** gave **Me** commandment, what **I** should say, and what **I** should speak.

⁴⁹ เพราะ **เรา** ไม่ได้พูดจากตัวของ **เราเอง** แต่ **พระบิดา** ที่ได้ส่ง **เรา** **พระองค์เอง** ได้ให้คำสั่งแก่ **เรา** อะไรที่ **เรา** ควรจะบอก และอะไรที่ **เรา** ควร
จะพูด

Comments 12:49. “For I spoke not from Myself ...”; Here is the place of confirmation that the word the Lord Jesus spoke is from the Father, and that is why the word will judge, and the word has the power to judge every soul.

ความเห็น 12:49 “เพราะเราไม่ได้พูดจากตัวของเราเอง...” ที่นี่คือสถานที่ยืนยันนั้นว่าพระคำที่พระเยซูเจ้าได้พูดคือจากพระบิดา และนั่นคือทำไมพระ
คำจะพิพากษา และพระคำได้มีอำนาจเพื่อพิพากษาทุกจิตวิญญาณ

“Himself gave Me commandment.” “Himself” here is the Father; the Lord Jesus spoke what the Father commanded; the word He has spoken is from the Father. The Trinity is difficult to understand. The Trinity is not about equality but about unity, being Three as One in the Father. The Trinity is One, but the Father is above all; three ways of going, but the starting point always is the Father, and from the Father Himself, it becomes three ways, which is why it becomes Trinity but One. The Son and the Holy Spirit exist from the beginning and within the Father, different persons but still as one unit, the same God of Three but three personalities.

“พระองค์เองได้ให้คำสั่งแก่เรา” “พระองค์เอง” ที่นี่คือพระบิดา พระเยซูเจ้าได้พูดอะไรที่พระบิดาได้สั่ง พระคำที่พระองค์ได้พูดคือจากพระบิดา ความ
เป็นสามคือเป็นการยากเพื่อเข้าใจ ความเป็นสามคือไม่ใช่เกี่ยวกับความเท่าเทียม เป็นสามเหมือนดังเป็นหนึ่งในพระบิดา ความเป็นสามคือเป็นหนึ่งใน
แต่พระบิดาคืออยู่เหนือทั้งหมด สามทางของไป แต่ตลอดเวลาจุดเริ่มต้นคือพระบิดา และจากพระบิดาพระองค์เองกลายเป็นสามทาง ซึ่งนั่นคือทำไม

กลายเป็นพระทั้งสามแต่เป็นหนึ่งเดียว พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์มาจากการเริ่มต้นและอยู่ภายในพระบิดา ต่างบุคคลแต่ยังคงเป็นหนึ่งเดียวกัน พระผู้เป็นเจ้าเดียวกันของทั้งสามแต่มีสามบุคคล

50 And I know that His commandment is life eternal; what therefore I speak, according as the Father has said to Me, so I speak.

50 และ เรารู้ว่าคำสั่งของ พระองค์ คือชีวิตนิรันดร์ ดังนั้นอะไรที่ เรา พูด เนื่องจากตามที่ พระบิดา ได้บอกแก่ เรา ดังนั้น เรา จึงพูด

Comments 12:50. "... is life eternal"; The beloved Son of God has told all believers that the word of the Father is life eternal; the word is life and gives life in the same time as well.

"What therefore I speak ..."; All the Father's commandment to the beloved Son of God, that is the word the beloved Son of God has spoken out. During the beloved Son of God being in human form on earth, all His words are from the Father, and the living word has been given to all humans. By the mercy of the Father, the living word became human. The Lord Jesus is the Word, and He speaks the Word; He is all because the Father has begotten Him; all in the beloved Son of God is from the Father; there is no another identity between the God of Three (the Father, the Son Jesus, and the Holy Spirit); all are One and One in all.

ความเห็น 12:50 "...คือชีวิตนิรันดร์" พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกเหล่าผู้ที่มีความเชื่อทั้งหมดนั้นว่าพระคำของพระบิดาคือชีวิตนิรันดร์ พระคำคือชีวิตและให้ชีวิตในเวลาเดียวกันด้วยเช่นกัน

" ดังนั้นอะไรที่เราพูด... " คำสั่งทั้งหมดของพระบิดาเพื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า นั่นคือพระคำที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พูดออกมา ในเวลาที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าอยู่ในรูปมนุษย์บนโลก ทุกคำของพระองค์มาจากพระบิดา และพระคำแห่งชีวิตได้ให้เพื่อมนุษย์ทั้งหมด โดยพระเมตตาของพระบิดา พระคำแห่งชีวิตกลายเป็นมนุษย์ พระเยซูเจ้าคือพระคำ และพระองค์พูดพระคำ พระองค์คือทั้งหมดเพราะพระบิดาได้ให้กำหนดพระองค์ ทั้งหมดในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือจากพระบิดา ที่นี้ไม่มีคนอื่นระหว่างพระผู้เป็นเจ้าทั้งสาม (พระบิดา พระบุตรพระเยซูและพระวิญญาณบริสุทธิ์) ทั้งหมดคือความเป็นหนึ่งและความเป็นหนึ่งในทั้งหมด

Life and Faith Application. 1) The Lord wants us to give Him our heart; our heart will be an offering of faith towards the beloved Son of God, which is what the beloved Son of God came on earth to receive. 2) Whoever you are, you can find salvation in the beloved Son of God; it doesn't matter your race or condition; you only need to give your heart to the Lord truly. 3) There is a judgment day coming on all the souls of humans; the word the Lord Jesus spoke is from the Father, which is why the word will judge, and the word has the power to judge every soul. 4) All true believers must believe in the Trinity of God; the Trinity is One, but the Father is above all; three ways of going, but the starting point always is the Father, and from the Father Himself, it becomes three ways, which is why it becomes Trinity but One.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) พระเจ้าต้องการให้เรามอบต่อพระองค์ใจของเรา ใจของเราเป็นเครื่องถวายของความศรัทธาต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ซึ่งคืออะไรที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มาบนโลกเพื่อรับ 2) คุณจะเป็นอย่างใดก็ตาม คุณสามารถหาความรอดในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า มันไม่สำคัญว่าเชื้อชาติหรือสภาพของคุณจะเป็นอย่างไร คุณเพียงต้องให้ใจของคุณต่อพระเจ้าอย่างสัตย์จริง 3) นั่นคือวันพิพากษาที่ยังทุกจิตวิญญาณของมนุษย์ พระคำที่พระเยซูได้พูดคือจากพระบิดา ซึ่งคือทำไมพระคำจะพิพากษา และพระคำได้มีอำนาจเพื่อพิพากษาทุกจิตวิญญาณ 4) เหล่าผู้มีความเชื่อทั้งหมดต้องเชื่อในความเป็นสามของพระผู้เป็นเจ้า ความเป็นสามคือความเป็นหนึ่ง แต่พระบิดาอยู่เหนือทั้งสามสามทางออกไป แต่จุดเริ่มต้นตลอดเวลาคือพระบิดา และจากพระบิดาพระองค์เอง มันกลายเป็นสามทาง ซึ่งคือทำไมมันกลายเป็นความเป็นสามแต่เป็นหนึ่ง

